

ĐÔNG HẢI THẦN NHẨN VŨ TRI THIÊN

*tìm hiểu
đàn bà con gái
qua tướng thuật*

TƯỚNG PHÁP ĐÀN BÀ

XUÂN THU

PO Box 97 LOS ALAMITOS CA 90720 USA. (714) 828-9222

ĐÔNG HẢI THẦN NHÃN
VŨ-TRI-THIÊN

TÌM HIỂU

ĐÀN BÀ CON GÁI
QUA TƯỚNG THUẬT

(TƯỚNG PHÁP ĐÀN BÀ)

72	DÂM TƯỚNG
10	TIÊN TƯỚNG
8	PHÁ TƯỚNG
7	ÁC TƯỚNG
	TƯỚNG HOÀNG HẬU
	TƯỚNG MỆNH PHỤ PHU NHÂN
	TƯỚNG GIÀU SANG PHÚ QUÝ

VŨ TRỤ THƯ CỤC — VŨ TRỤ THƯ CỤC

TỰA.

Cuộc sống từ ngàn xưa vẫn có hai nghi vấn to lớn.

- a) Tại sao thế gian ít người đắc chí mà nhiều kẻ bắt đắc chí?
- b) Bao giờ thì người ta có thể khám phá hết những bí mật về người đàn bà?

Nhiều nhà xã hội học, nhiều lý thuyết chính trị đã thử giải đáp câu trên.

Nhiều nhà văn thơ đã thử giải đáp câu dưới. Nhưng rât cục cưng lý luận thì lý luận càng phủ định sự thật và sự thật phản công lại đã cho những lý luận kia nhiều lúc bê bàng.

Hương Văn Thiên (trong lén hỏi trời) cái tên hay nhất của một nhân vật kiêm hiệp tròng Tiếu Ngạo giang hồ đã nhân nhán gian hối tìm trời mà hỏi những thắc mắc của trăm năm trong cõi người ta.

Hương Văn Thiên tác là tìm đến triết lý của vận mệnh. Những người tuyệt đối tin tưởng vào tài súc thường

nói : Vua Thuấn là ai. Cũng như ta vậy. Nếu ta muốn ta cũng làm được như thế. Nếu nhân sinh bình đẳng vậy thì thật là một điều đáng hoan hỉ. Tuy nhiên vào thực tiễn thì anh hùng nan dã mệnh tranh xung và đành an ủi mình bằng câu : Lúc sống làm Nghiêu Thuấn Kiệt Trụ, chết đi cũng chỉ là một nắm xương khô. Nhân sinh có lẽ chỉ thực là bình đẳng vào lúc đây nấp hòm.

Vận mệnh là gì ?

Triết lý ra nó không ngoài ba yếu tố Thiên phú — Cơ hội — Kết cục. Cả ba yếu tố đó soay chuyền vô thường mà thành. Cũng như trên trời có gió mây bắt trắc thì cuộc sống con người có những họa phúc khôn lường. Cái khôn lường ấy không thể đem lô gich học của khoa học mà giải thích. Cho nên từ vận mạng bắt khả tri loài người đã đặt ra một khoa để tìm hiểu điều bắt khả tri của vận mạng đó là khoa tướng số.

Khoa tướng số thế nào ? Căn bản nhận thức ra sao ? Khác với các khoa khác. Tí dụ đứng trước một người phạm tội nhà tâm lý hình tội học đi tìm hiểu và ghi vào hồ sơ nào là tình nghi nghiện ma túy, nào là sinh trưởng trong một gia đình bê tha, nào là người cha có bệnh giang mai v.v Còn vị thẩm phán thì lật quyền hình luật để nói lên tội danh để sứ phán bao nhiêu năm tù tội v.v....

Nhưng khoa tướng số thì nhìn thẳng vào mặt người thấy rằng : miệng nhỏ, môi mỏng ăn đường có nhiều vết tát tất không thể tránh khỏi hình pháp, hoặc tóc thừa mặt rắn (sà nhàn sơ phát) nhất định vào khám ra tù.

Khoa túng số đi tìm đời người qua sự cẩu tạo tiên thiền và giảm đến mức tối đa nhận thức kết quả hậu thiền, trái hẳn với các khoa khác. Xã hội không đưa con người vào một tình cảnh ngược lại tình cảnh ấy chẳng qua chỉ là kết quả của những gì mà số mạng đã đánh dấu từ trước. Đặc chí hay không đặc chí ông trời đã đánh dấu từ lúc mới sinh ra. Thứ hỏi có thứ lô gich lịch sử nào giải thích được có bê giặt lụa Tây Thi là người đã dien áo chính cục Ngũ Việt. Có thứ lô gich xã hội nào giải thích được cuộc đời trôi dạt cùn bà Hamilton. Có thứ lô gich chính trị nào giải thích được nỗi cơ cực của Ngọc Hân Công Chúa sau khi vua Quang Trung bị bạo bệnh chết.

Thân phận con người dù muôn nói sao thì nói cũng không thể thoát khỏi bàn tay định mệnh.

Định mệnh đối với người phụ nữ càng rõ ánh hưởng mãnh liệt của nó. Tại Trung Quốc những người đàn bà nổi danh tài sắc trong lịch sử chính trị cũng như trong truyền kỳ dân gian dien hình có tới ngót một trăm người. Xuất thân ca kỹ như : Ngự huyền Cơ, Ngọc đường Xuân, Đỗ hồng Nhi, Lý hương Quân, Tiều phượng Tiên v.v... Xuất thân thiếp như Điêu Thuyền, Hồng Tuyễn, Vương triều Vân. Xuất thân con nhà lương thiện như Thu hồ Thủ. Lục Châu, Vũ tac Thiên, Mai Phi. Xuất thân danh gia vong tộc như Sái văn Cơ, Trác văn Quân, Tô tiều Muội, Lâm phượng Trinh v.v... Xuất thân đạo sĩ như Đào tam Xuân, Thu Cần v.v... Những người kè trên mỗi người đều có một sống lợ làng,

say mê như trong tiều thuyết, có thể vượt cả sức tưởng tượng của tiều thuyết nữa. Tuy có điểm gần giống nhau là hồng nhan bạc mệnh, nhưng mỹ nhân cũng có muôn vàng sắc thái khác nhau để không cho nhân gian thấy tóc mình đã bạc. Vợ vua Thuấn là bà Nữ Anh, vợ Thạch Sùng là nàng Lục Châu đã tự sát. Bị giết thì như Dương quí Phi, Triệu phi Yên, Trương lệ Hoa, Yêu Hậu. Phiêu bạt bèo mây thì có, Tây Thi, Lâm tử Nương.

Đến như tâm lý thi mỗi người mỗi vẻ biến hóa vô cùng thật là lồng dạ đàn bà như chiếc kim đeo ở đáy biển khó biết làm sao. Có người anh dũng thuộc thuộc loại cẩn quỹt tu mi như Hoa mộc Lan, Lương hồng Ngọc, Tôn phu Nhân. Có người u nhàn trinh thục ôn nhu xứng đáng là hiền thê lương mẫu như bà Nga Hoàng Nữ Anh khóc chồng là vua Thuấn lệ chảy thành vân trúc, nàng Mạnh Khương vạn đậm tim chồng, biết tin chồng chết chôn & Vạn lý trường Thành khóc lóc bi thảm làm sập một góc thành. Vương Bảo Xuyên nhẫn耐 với đói rét hơn hai mươi năm chờ chồng. Có người phóng lanh dâm dăng như Tè văn Khương, Tây thái Hậu, Phan kim Liên, Trương lệ Hoa. Có người da său da cảm như Lâm đại Ngọc, Chu thực Chân. Có người mặt đẹp hoa đào mà lồng băng tuyết như Quan Miễn Miển Hoa Nhụy phu Nhân.

Nữ nhân tâm, hái để châm, đến muôn đời đàn bà vẫn còn là một điều bí ẩn đối với nam phái. Tuy nhiên đó không phải là quan niệm của người đã nắm được những bí quyết huyền diệu của trường pháp.

Đời người đàn bà bắt hạnh hay hữu hạnh hoàn toàn tùy thuộc vào tướng cách của người đó. Vũ tộc Thiên khi hãy còn nằm trong nôi, cha mẹ qui mến như hòn ngọc, cho ăn mặc theo lối con trai. Một vị danh sỹ về tướng số trong thẩy mới than rằng : Nếu đứa trẻ này là con gái thì có thể lên ngôi cùu ngũ, rất tiếc ! Bắt luận nam hay nữ, tạo hóa đều đã đặt định được cuộc đời mỗi người và đánh dấu cuộc đời ấy ngay trên thân hình, Mặt mũi. Tây phương thường gọi đàn bà là cái «nửa tốt» của người đàn ông (better half). Nhưng Đông Phương lại coi người đàn bà như một thứ «hoa thủy» (nước lụt nước reo tai họa).

Hảo hay hoài ?

Muốn giải đáp không thể không cầu cứu ở khau tướng số. Vô phúc cho chàng nào lấy phải cô nàng có tướng thuộc loại bát bại thì dù cho giữa chín dùn cũng sớm chiều chẳng thoát khỏi bị gãy. Trước lại nếu có người vợ thuộc loại yirong phu tinh tử thì chuyện giàu sang chẳng cần có nó vẫn đến.

Cuộc sống của nam tử được phân làm bốn giai đoạn sau :

Định học.

Định tình.

Định nghiệp.

Định tử.

Từ 10 đến 20 năm tìm thấy mà học.

Từ 20 đến 30 năm tìm vợ cho yên bồ tình cảm.

Từ 30 đến 40 nên sắp xếp cho con đường sự nghiệp.

Từ 60 đến... nên nghĩ về cái chết của mình sao cho xứng đáng.

Định tình là lấy vợ. Định tình mà sai đồi khi có thể làm hỏng hết cuộc đời. Người đàn ông không thể không thận trọng. Muốn thận trọng hãy suy ngẫm câu phương ngôn lâu đời của các cụ ta xưa:

Trông mặt mà bắt hình dong,

Con lợn có béo thì lòng mới ngon.

Và chăng tướng thuật là một trong những cao thuật nam từ khi phách ra hồn hải phiêu linh không thể không biết đến.

Cái đẹp của mắt tục và cái đẹp của Thầy tướng

Cái đẹp tục nhẫn thường thấy qua miệng các nhà văn như Lý Bạch từng ca tụng Dương quí Phi bằng những câu thơ Xuân trưởng nghệ thường hoa tường dung.... Nhất chi nồng đậm lộ ngưng hương v.v..... Hoặc trong các bộ kinh ái tình của Ân Độ tán tụng :

Nàng uyên chayen như con thiên nga, khoan thai yêu diệu. Đôi mông tuyệt diệu ; đó là một trái Nitambini. Nàng đẹp tựa như một nụ sen, đẹp như Rathi nữ thần của khoái lạc. Người Ý pha Nho nói người đàn bà muốn hoàn toàn đẹp phải hội đủ ba mươi điều kiện :

Ba thứ trắng : da, răng và đôi bàn tay.

ĐÔNG HẢI THẦN NHẢN VŨ TRI THIÊN

Ba thứ đen : mắt, đôi mi, đôi mày.

Ba thứ đỏ : môi, má và móng tay.

Ba thứ dài : thân, tóc và tay.

Ba thứ ngắn : răng, tai và đôi bàn chân.

Ba thứ nở : ngực, trán, mi mắt.

Ba thứ hép : miệng, eo, gót chân.

Ba thứ bụ bẫm : cánh tay, đùi và bắp chân.

Ba thứ nhỏ : núm vú, mũi, đầu.

Thi sĩ Ronsard say xưa tả mỹ nhân :

J'aime la bouche imitant la rose

Au lent soleil de Mai déclore.

Tưởng lý đã chẳng khác chi một gáo nước lạnh dội vào văn chương cho văn chương tinh mộng nhìn vào thực tế tàn nhẫn. Sách tưởng đưa ra qui luật : Mỹ nhân thường tác kỵ (người đẹp thường hay làm điếm). Nếu ta đi vào các nhà nhảy các nhà hát có đầu hoặc những chốn ăn chơi tất không ai phủ nhận rằng nơi ấy có nhiều người đàn bà đẹp theo con mắt tục hơn là vào một dạ hội gồm các bà lớn tụ hội.

Nếu ta lại quay riêng mười kỵ nữ ra ta sẽ dễ dàng tìm thấy từ 4 đến 8 người đẹp (tục nhẫn), còn nếu nhìn các bà vợ của cả một nội các thì phải khó khăn lắm mới thấy vài ba mỹ nhân.

Tưởng nhẫn và tục nhẫn khác biệt hẳn nhau ở điếm này. Nhưng chính tưởng nhẫn và tục nhẫn lại gặp nhau trên một điếm khác đó là vẻ đẹp hoang hậu, vẻ đẹp

công chúa, tuy nhiên vẻ đẹp ấy cực kỳ hiếm không phải lúc nào cũng có. Vẻ đẹp ấy là vừa đẹp người vừa đẹp tướng. Tại sao đàn bà nhan sắc thường hay làm điểm?

Sách tướng giảng rằng :

Mỹ nhân thường tác kỹ, mỹ trung hưu chí sù. (Đàn bà nhan sắc làm điểm bởi trong vẻ đẹp có cái cực xấu). Cực xấu ấy mệnh danh chuyên môn là phá tướng. Tí dụ diện mạo rất đẹp nhưng tiếng nói rè rè như lệnh vỡ, Thè thái mảnh mai mà bước đi nặng nề như đàn ông. Môi má trắng sạch mà thânchè lại o cầu hôi hám, hoặc tóc không cứng, hoặc tay nhũn như không có xương. Rõ hơn nữa, gái điểm phần lớn đều có tướng trái rất xấu ; thấp quá, hẹp quá, lệch lạc, không thẳng phẳng hoặc khoảng chân tóc không đều đặn, thiên sang (bộ phận từ gốc trán thái dương) hếch hay óp, sần sù (khoảng trên sống mũi giữa hai đầu chân mày) quá khít lõm sâu. Trán là thuộc vận hành từ 26 đến 21 tuổi, cũng là khoảng tuổi dễ bước chân vào nghè kỵ nữ.

Về phá tướng có một chuyện điển hình là chuyện nàng ca kỹ Hạnh Xuân tại xóm ăn chơi Bát Đại Hồ Đồng, Bắc Kinh đời vua Quang Tự nhà Thanh.

Nàng Hạnh Xuân từ diện mạo đến thè thái không ai không nghĩ nàng là một quý phu nhân, vừa đẹp vừa doan trang bất luận đi đứng ăn nói, nằm ngồi nhất nhất đều không hơn một cử chỉ thô tục, không lộ một vết dâm tiện Thể mà Hạnh Xuân lại là một kỹ nữ. Có điều nàng rất

nổi tiếng, những người được đến với nàng hầu hết là đạt quan quý nhân, giang hồ khí phách, phong lưu văn sĩ hay đại phú thương.

Thường thường một danh kỵ tiếng tăm như thế không bao giờ hành nghề quá một năm là đã theo về các hào tộc phú gia để làm thiếp hầu. Lạ lùng thay Hạnh Xuân ở Bát Đại Hồ Đồng có tới bá năm trường.

Một hôm, trong đám người yêu Hạnh Xuân cuồng nhiệt có vị phú thương ở Sơn Tây họ Hạ, muốn cưới Hạnh Xuân về làm thiếp. Giá cả chuộc Hạnh Xuân tuy rất cao nhưng đối với ông ta chẳng thành vấn đề. Hệ trọng nhất đối với phú thương họ Hạ trái ngược với thường tình lấy thiếp mong con, Ông ta không muốn Hạnh Xuân có con vì vợ cả và người thiếp đã sản xuất cho gia đình nhà ông tám chín mạng rồi. Ông say mê về đẹp mê hồn của Hạnh Xuân mà người đàn bà sinh đẻ sắc đẹp dễ phai tàn, làm thế nào biết chắc Hạnh không sinh hài tử ? Số Bát tự của nàng vì sớm lưu lạc từ ấu thơ nên chẳng ai biết. Chỉ còn cách xem tướng, Họ Hạ bèn mở tiệc mời một vị túc nho rành tướng số đến xem cho Hạnh Xuân. Mạc tiên sinh (tên vị túc nho) uống vài chung rượu do Hạnh Xuân tiếp rót, Ông định thần ngẫm, nghĩa nàng hồi lâu, rồi ghé tai nói nhỏ với Hạ phú thương rằng : Tôi khuyên ông không nên lấy Hạnh Xuân, tuy đẹp nhưng tướng cách nàng nhất định không thể sinh con sẽ rồi. Lời

nói của Mạc tiên sinh làm cho phú thương họ Hạ rất vui mừng nên hỏi thêm Hạnh Xuân còn trong lâu sao khác nữa ? Mạc tiên sinh đáp : Thật quái ! Tượng mạo biếu diện của Hạnh Xuân đúng là một quý phu nhân ít nhứt cũng từ tám phần trở lên mà sao lại luân lạc chốn lầu xanh. Tôi chưa tìm ra nguyên do. Lẽ ra bây giờ nàng đã lấy chồng bao giờ rồi chứ không phải lấy Ông chồng là phú thương.

Họ Hạ tự tay rót rượu mời Mạc tiên sinh và soán suýt xin Ông tiên sinh cố tìm kiếm lý lẽ ba đào của Hạnh Xuân. Mạc tiên sinh lại ngầm nghĩa hồi lâu rồi lắc đầu nói : Không thấy. Chắc Hạnh Xuân có một điểm phá tướng ăn kín đáo đó,

Nhân dịp Mạc tiên sinh lưu lại Bát Đại Hồ Đồng cảng Hạ phú thương mời bữa, Ông có dịp càng Hạnh Xuân cảm đao mới đem chuyện trường ra nói. Mạc tiên sinh bảo Hạnh Xuân :

— "Cứ xem tướng mạo của cô thì phải ở ngôi tam phẩm phu nhân mới phải, thế mà chẳng hiểu có điểm phá tướng nào để khiến cho cô lâm vào chốn giang hồ!

Lần khác Mạc tiên sinh cùng Hạnh Xuân nói chuyện lâu hơn, và lần này cuối đường hầm đã có tia sáng. Ông già hơn năm mươi tuổi suốt buổi không hề mót tiếu tiện mà cô gái 19 xuân xanh chốc chốc lại phai cáo lỗi. Lúc đó đương vào hạ tiết, da hán thiều thủy (nhiều mồ hôi, ít

(tiêu tiễn) mới phải, đúng rồi đây gọi là ám trung tiết/khi sách tướng ghi rành rành.

Mặc tiên sinh ghi nhận điểm phá tướng đó, tiết lộ với bạn của Hạnh Xuân là Hồ Ngọc kè cho biết thêm chẳng những Hạnh Xuân có thói quen luôn luôn tiêu tiễn mà thôi. Cả việc đại tiện Hạnh Xuân cũng khác người ta, mỗi lần nàng làm công việc đó tướng chừng như xồ ruột. Tiêu tiễn đại tiện chẳng phân biệt trước sau ào ào rơi xuống như hắt chậu nước Mỹ trung hữu chí sú là vậy.

Sách tướng viết :

Sứ nữ giá quý phu, sứ trung hữu đại mỹ nghĩa là gái xấu Mỹ chồng sang, trong cái xấu có cái cực đẹp. Trên tướng thuật nhìn cái đẹp theo tục nhẫn tuy có điểm tương đồng nhưng ở mặt khác lại có điểm tương phản, cho nên quan điểm và quan niệm về Đẹp của tướng nhẫn thường thường xung đột với quan điểm và quan niệm của tục nhẫn.

Tí dụ tí cù về đẹp của mỹ nhân là da thịt mềm mại em như bông hay thiên kiều bách mỹ. Thế nhưng tướng lý cho vây là dâm tiễn. Nếu cứ theo tục nhẫn để định cuộc đời tất có ngày hổ to.

Đi nhiên những vẻ đoan trang, thùy mị, nhàn tĩnh, hoa quý, trong sáng thì tướng nhẫn và tục nhẫn đều cùng một quan niệm và cùng một quan điểm. Tuy vậy qua kinh nghiệm và thực tế đầy rẫy ngoài đời thì người dân bà ở

vị nguyên phổi (vợ lớn) ít người đẹp theo tục nhẫn mà người đàn bà ở địa vị trắc thất (vợ bé) thì nhiều người đẹp theo quan điểm tục nhẫn. Các cụ cũ khôn lâm nên đặt lệ :

Thú thê thủ đức. (lấy vợ lấy đức)

Thú thiếp thủ sắc. (lấy thiếp lấy sắc)

Cùng là hồng nhan bạc mệnh hay phong lưu khuyết đức phần lớn ứng vào thân phận thiếp mọn. Chém cha cái kiếp lấy chồng chung, kẻ đắp chăn bông kẻ lạnh lung. Ấy vậy mà kẻ đắp chăn bông thường không đẹp bằng kẻ chịu lạnh, kẻ chịu lạnh đa số có sắc, tướng, mỹ. Đã có sắc tướng mỹ thì cũng đa số vướng mắc cảnh hoa tường liêu ngô. Vì ở cảnh hoa tường liêu ngô nên mới gặp kẻ tìm hoa hỏi liêu để trở thành thân lẽ mọn.

Cho nên về tướng lý, chỉ đẹp sắc không phải là quý tướng. Chẳng phải ngẫu xua mồi thế, ngày nay cũng vậy. Các minh tinh màn bạc chưa lấy chồng đã nổi tiếng nhiều chồng. Và khi lấy chồng các minh tinh gần như chẳng bao giờ ở địa vị nguyên phổi. Hồng nhan, phong lưu, khuyết đức, bạc mệnh theo tướng lý vẫn hằng liên hệ với nhau.

Trái lại, những người đàn bà ở ngôi vị nguyên phổi không phải là người có sắc tướng mỹ mà là người có tướng cách mỹ (đẹp tướng). Bởi tại tướng cách mỹ ít người nhìn ra, nếu không biết tướng thuật nên phê phán qua tục nhẫn bằng hai chữ xấu xí.

Hồi Ngũ bộ Phù pòi làm mưa làm gió trên chánh

trường Trung Quốc (thời mạt Thanh sắp xảy ra cách mạng Tân Hợi), có mở bữa tiệc yến lớn mời khắp mặt vịnh về đương thời. Trong số có nhà coi tướng họ Đàm. Theo những biên chép của vị tiên sinh coi tướng ghi lại thấy bữa tiệc ấy như sau :

« Nhờ bữa tiệc này tôi thè nghiệm rõ ràng nguyên tắc tướng pháp về lẽ xấu đẹp của người đời. Tôi thấy ở đây, ngoại sảnh đê tiếp loại thiếp hầu thì ai ai cũng mặn mà quyến rũ nhưng nhìn kỹ chẳng một người là con nhà phiệt duyệt hay khuê các. Phảng phất chỉ có sắc thái xuất tường hồng hạnh hoặc tì bà biệt điệu mà thôi.

Khi vào tới nội sảnh, nơi dành cho phu nhân Ngõ bội Phu tiếp các bà nguyên phổi khác thì tuyệt nhiên không thấy một vết tích truy lạc phong trần. Hơn 24 vị thái thái, quá nửa không có sắc tướng mỹ thì thật là mẫn thiên tinh đầu (đầy trời sao sáng). Có người lungalow như lạc đà, có người cục mịch như thôn phụ, nhưng không người nào không có một tướng cách rất đẹp. Người thì một cái mũi đầy đặn giữa đôi mắt đôi mì phi thường thanh tú. Người thì tam đình (mặt chia ra làm ba phần gọi là tam đình) từ trán xuống đến giữa hai mắt là thượng đình, từ giữa hai mắt đầu sống mũi (son cắn) xuống đến đầu mũi là trung đình, từ đầu mũi xuống cằm là hạ đình. Người thì ngũ quan tướng phổi đoan chính minh lượng.

Như vậy theo pháp quy nạp thì ưu diềm cữu tướng
cực khà dĩ chia làm ba loại :

1. -- Trong xấu có diềm cực tốt (sữ trung hữu
đại mỹ).

2. -- Cái tốt bên trong (nội tại mỹ) là tinh kiền
trinh, ôn nhu.

3. -- Thái độ bao dung.

Vô luận nam hay nữ nội tại mỹ bao giờ cũng hơn
cái đẹp bề ngoài. Nhất là con gái lảng lơ càng đẹp càng
là hạ cách.

Nhớ đến Vương chiêu Quân ngày xưa sở dĩ nàng
phải chịu kiếp cõng Hồ chắc là nàng có diềm phá tướng
cái diềm phá tướng ấy là sự thực chứ không do Mao
diễn Thọ vẽ thêm đâu.

II

Tiếng nói của người đàn bà quan trọng bức nhất

Tướng gia Tề Đông Dã kè rắng thuở thiếu niên ông theo người cậu ruột đi yến hội tại một nhà ở đường Tây Trục tại thủ phủ Bắc Kinh. Người cậu vốn là công chức cao cấp chính phủ đương thời, giao du rộng lớn, lại rất am tường tướng thuật. Biết tướng thuật cũng là một tài năng cần thiết để giao thiệp trong chính giới lúc bấy giờ. Bữa yến hôm ấy vẫn đề tướng số được đem ra bàn cãi sôi nổi. Đề tài đưa ra là tướng về âm thanh. Nhiều người không tin rằng âm thanh có thể ảnh hưởng đến vận mạng con người như cậu tôi nghị luận (lời Tề Đông Dã). Cuối cùng chủ nhân bảy cuộc thử tài. Buồng

bên trong có một bàn các bà đánh mà chược (bài chim), tăm mèn phủ kín. Chủ nhân ông yêu cầu cậu tôi lắng nghe tiếng nói của 5 bà trong đó để đoán vận mạng. Mọi người ngồi im nghe. Vào lúc bên buồng có ván bài ú muỗi, các bà huyên náo ầm lên vì ba bà khác người nào cũng chờ mún cun.

Ông cậu tôi bỗng nói :

Nữ đới nam thanh (người đàn bà nói âm thanh đàn ông). Ai có tiếng nói ấy tất đã khắc phu, Chủ nhân chịu ngay và nói cho mọi người biết bà ta là góa phụ của họ Tiều trong bộ giáo dục.

Cậu tôi vẫn lắng nghe và nói tiếp :

Cô nhặt thất quần chí thanh tất thị iy phu ! « tiếng nói nức nở cắt đoạn chẳng khác chí con chim nhặt lạc đàn tất phải xa lìa chồng con. »

Chủ nhân hân hoan ra mặt rằng : Tiên sinh đoán không sai, đó là tiếng nói của bà vợ ông tòng lý bưu điện đã bị bọn quyền phi bắt đi mất tích từ năm năm nay chẳng biết sống chết thế nào.

Cậu tôi hầu như chẳng để ý đến lời tán tụng lắng nghe tiếp rồi nói luôn :

Cuồng thuyền vân tháo sát nhị phu (đẹt như tiếng ve sầu kêu buồi chiều, sát hai chồng).

Đến đây thì chủ nhân hoàn toàn bái phục ông vỗ tay khen lấy khen để rồi dục cử toạ đồng thanh yêu cầu ông cậu tôi giải thích.

Cậu tôi chậm rãi giảng giải :

Nữ đói nam thanh là một loại phá tướng của phụ nữ, nhưng không nhất định phải khắc phu vì cuối tiếng có âm thanh sắc nhọn làm chói tai (thích nhĩ). Bà ta lấy chồng không quá hai năm thì chôn chồng. Nói thanh âm chói tai làm người ta nhớ lại bà Trần lệ Xuân trong những bài diễn văn bà đọc năm 1963 hay trước đây. Còn về cô nhạn thất quẫn chí thanh muôn đoán cần phải rõ nó đã trở thành tiếng kêu thương chưa. Nếu chuyền rời mà tiếng kêu thường thanh trường thì chồng chết, thanh đoán may ra người xa còn sống, đến như cuồng thuyền vẫn tháo tiếng đầu tiếng cuối đồng âm vốn là tướng bần tiện chứ không khắc phu. Tướng ấy chỉ khắc phu khi nào tiếng đầu tiếng cuối như có khoảng nghẹn ngào cắt đứt.

Chủ nhân chen vào nói :

Chúng tôi bội phục tiên sinh đoán tướng ba góa phu, bây giờ đến lượt hai người đàn bà mà tiên sinh chưa nói tới. Trong số thực khách cũng có vài ba vị nghiên cứu tướng học nên cậu tôi quay lại thỉnh họ cho ý kiến. Thế là mấy vị nghe theo lời chủ nhân cùng lắng tai nghe.

Một lát ông họ Kha nói :

Tiếng nhẹ nhưng có lực, vượng phu vượng tử.

Ông họ Đặng nói theo :

Thanh âm có vận điệu, trường thọ chi tướng.

Và cuối cùng ông họ Ngũ :

Nhỏ nhẹ như tiếng suối reo, nữ nhân tài đức kiêm toàn. Cậu tôi nghe tất cả mọi người nói, phê phán xong rồi mới nói : Các vị đoán trên đại thể rất đúng nhưng vào chi tiết có điều sai. Thanh âm người đàn bà này tuy hữu lực giống nước suối reo, khốn nỗi vì thanh hơi cựt cho nên dù thừa tài năng nhưng không thạo. Bà ấy năm nay chừng ngoài bốn mươi, tôi chắc không thể sống lâu quá năm mươi.

Chủ nhân lại hỏi đến bà thứ năm. thì các vị kia sau khi nghe tiếng nói của bà ta không ai đoán định được một điểm nào đặc biệt. Riêng cậu tôi đã làm cho mọi người sững sờ vì ông nói giọng chắc như đinh : « Người này trước ở thanh lâu bấy giờ làm thân vợ bé. Lẽ ra tướng kỹ nữ phải trông sắc diện mới thấy, nghe tiếng nói mà đoán ra thì thật hoang đường. Tôi không nhớ cậu tôi giảng ra sao, sau này đi học tướng thuật tôi thấy sách có ghi « đàn bà tiếng nói lớn mà tán mạn túc là « kim thanh phạt mộc chi tượng » thường ở thanh lâu hoặc hành nghề chửa gái ».

Coi tướng phụ nữ trước hết phải nghe tiếng nói rồi mới đến sắc mặt, rồi đến hình thể, rồi mới đến tâm tư. Tiếng nói đặc biệt liên hệ tới tánh mạng, hạnh phúc lứa đôi. Thanh âm phá thi các bộ vị khác dù tốt đẹp cũng khó lòng cứu vãn khỏi mệnh số sinh ly tử biệt với chồng con.

Tiếng nói nam tử lấy âm thanh hồng lượng làm tốt còn tiếng nói nữ tử chủ nhu hòa phải nhỏ nhẹ có ân diệu

mới hay. Tôi kỵ là tiếng nói sắc nhọn chói tai nghe khó chịu, đàn bà nói ra thích nhỉ (chói tai) thì chẳng chôn chồng cũng khóc con, đàn ông nói ra thích nhỉ suốt đời phá bại. Thanh âm thích nhỉ có hai loại, một loại thuộc kim một loại thuộc mộc. Khắc phu vào loại mộc thì người chồng chết bình thường nếu khắc về loại kim thì người chết bất đắc kỳ tử.

*Thu có hạn sầu dài không hạn,
Cảm thu sang nhớ bạn lừa dối.
Đoạn trường biết mấy tao nỗi,
Khóc rồi lại khóc hờn thoi lại hờn.
Khúc duyên dạo dây đòn ai đứt.
Đao sầu kia cắt đứt long son.
Trăm năm lỡ cuộc vuông tròn,
Hờn duyên túi phạt lệ còn chưa chan.*

(Tương Phố)

Những câu thơ thê thảm trên phải chăng chỉ là tiếng kêu thương của định số ? Khắc sát phu ngoài thanh âm ra còn có tướng nào khác nữa ?

Tướng khắc phu nặng nhất là tiếng nói sau mới đến các tướng khác được phân biệt như sau :

Lưỡng quyền quá cao lộ cốt, trán khuyết hẽm, quá thô không tương xứng với mặt, lưỡng quyền lệch cao thấp không đều, quyền phản nghĩa là không chầu vào mũi. Tuy nhiên phải nhìn cho tinh tường đừng nhầm quyền đầy đặn so với quyền cao. Lưỡng

quyền đầy đặn là tinh lan ra từ sát lằn ranh của tai vòng xương hàm xuống đến lằn ranh của miệng làm thành một khoảng to lớn sáng đẹp thì lại là tướng quý phu nhân nếu cộng thêm với cái mũi tốt.

Trán dài, trán vẹo, trán khuyết hẽm, trán có ba vết răn bị tạp văn phá, trán có soáy tóc như chốn ốc. Mắt lộ tứ bạch (bốn phía trắng), mắt đỏ, mắt vàng, mắt lồi, lông mày mồng tản man, giao nhau.

Tóc xoăn (khô xoăn không phải là uốn xoăn), tóc dày nặng, chân tóc vượt quá về đằng sau trán, tóc cứng.

Môi cuồn, răng lộ, miệng chụm như thòi lửa (khẩu suy như hỏa) miệng lệch.

Xương cốt to thô, vai so.

Mặt gầy sác lộ gân, mặt nhiều lỗ, mặt lì trẻ như sáp

III

Luận về tướng hồng nhan bạc mệnh

Mở đầu tập thơ Chính phủ Ngâm ông Đặng Trần
Côn viết :

Thiên địa phong trần

Hồng nhan đa truân

Du du bì thương hè thùy tạo nhân.

Bà Đoàn thị Điểm dịch :

Thuở trời đất nỗi cơn gió bụi

Khách má hồng nhiều nỗi truân chuyen,

Xanh kia thăm thăm từng trên

Vì ai gây dựng cho nên nỗi này.

Hồng nhan bạc mệnh đã thành thiên cổ tục ngữ.

Hồng nhan đa truân là lẽ thường tình trong vấn đề nhân sinh.

Bạc mệnh là chết sớm, chết non, phận mỏng, lao đao. Đa truân nghĩa là phiêu bồng, lăng đãng.

Hồng nhan là những người đàn bà trời ban cho một sắc đẹp cực diễm lệ. Hồng nhan cũng là những người đàn bà trời ban cho một tâm hồn mẫn tiệp tài hoa thu hút nam phái.

Thiên địa phong trần là cơ duyên để tạo thành những cảnh thảm sầu bạc mệnh và đa truân.

Về tướng thuật trước hết hồng nhan có liên hệ phần nào đến tướng khắc sát chồng.

Tại Trung Quốc có lưu truyền từ lâu đời một chuyện thơ ngụ ngôn kè rắng :

Có ba vị lão nhân ngồi uống rượu đánh cờ bên giòng suối vẻ mặt ai nấy đều thanh thản vui sướng. Có người đến chắp tay hỏi ba cụ về cái thuật trường thọ. Thị thấy ở trong thơ ghi câu : Thất trung lão âu xǔ nghĩa là (Trong nhà vợ già xấu). Cả ba cụ nói : Nhà người có biết câu tục ngữ hồng nhan bạc mệnh không các lão đây sở dĩ thọ là bởi tại vợ các lão đây không thuộc loại hồng nhan. Người kia ngạc nhiên hỏi : « Trường thọ với lão bà có chi quan hệ ? Lấy vợ đẹp chẳng là một đại hạnh trên đời sao ? Cả ba cụ đều lắc đầu quầy quậy Không đâu không phải là đại hạnh đâu. « Hồng nhan bạc mệnh yêu khắc phu »

Hai chữ bạc mệnh ở đây là phận mỏng trên phương diện khắc phu. Sách tướng nói :

Tất cả những gì thái quá cũng không tốt sắc đẹp quá hay xấu quá đều thuộc tướng sát phu nếu chính bản thân người ấy không yêu.

Bạc mệnh không chỉ thuần là non yếu như người ta vẫn quan niệm đã thành thói quen từ lâu nay.

Đa truân vốn là nghiệp dĩ của hồng nhan, nếu người đàn bà hồng nhan có nhiều tiện tướng hay dâm tướng. (sẽ giải thích bên dưới). Có thể nói khác đi cái đẹp là nguyên nhân của đa truân, còn ai đa truân bằng những danh kỵ và nếu không đẹp thì làm sao nổi danh ?

Nhất song ngọc tí thiêm nhân trầm.

Bán diềm chu thần vạn khách thường.

Đôi cánh tay ngọc cho vạn người gối

Nửa vành môi đỏ đê vạn người hôn.

Không lẽ bọn phong lưu hoa công tử đồ sộ đi gối tay người xấu đê thường thíc cái môi sứt ch้าง ?

Thiên nhân trầm và vạn khách thường xưa nay vẫn là nghịch cảnh vạn cổ sầu của hồng nhan vậy.

Sách tướng nói :

Người đàn bà cần phải có vẻ đẹp đoan trang quý cách và kỹ vẻ đẹp yêu mì tiện cách. Nếu đẹp yêu mì tiện cách là đẹp hồng nhan bạc mệnh.

Nói đa truân nói bạc mệnh không phải chỉ ở địa vị

tầm thường như ca nương hay bần gia nữ mới phải gánh chịu, Một khi đã phạm tướng hồng nhan bạc mệnh thì dù ở địa vị tột đỉnh rồi, cũng chẳng tài nào tránh khỏi.

Như cuộc đời nàng Lục Châu vợ của phú gia địch quốc Thạch Sùng. Quê Lục Châu ở Hợp Phố nơi sản xuất những ngọc quý, nàng họ Lương lịch sử ghi chép nàng là một mỹ nhân nổi tiếng đời Tấn. Các tay buôn ngọc đồng ý với nhau lấy tên Lục Châu là một loại ngọc quý nhất, đắt nhứt mà đặt tên nàng. Dương thời có một triệu phú danh tiếng giàu có thành điền cò của Trung quốc tên là Thạch Sùng nhân lần viếng thăm nước Giao Chỉ lúc về qua Hợp Phố (thuộc tỉnh Quảng Tây) đã gặp nàng Lục Châu. Thạch Sùng cậy người mai mối với sinh lě ba đấu ngọc lớn đắt giá vô kẽ. Cha mẹ nàng thuận già cho Thạch Sùng làm ái thiếp. Thạch Sùng đem nàng về đất Lạc Dương ở tỉnh Hà Nam ở đây Thạch Sùng có một dinh cờ cực kỳ mỹ lệ Kim Cốc Viên mà nhiều danh họa đã từng lấy làm đề tài cho họa phẩm. Trong Kim Cốc Viên mỹ nhân nhiều như mây tụ, nhưng từ khi có nàng Lục Châu đến thì sắc đẹp của mọi người lu mờ ảm đạm hết, Thạch Sùng giao du quảng bá, từ khi được Lục Châu quản xuyến giao thiệp thì Kim Cốc Viên càng nòi danh. Trong đám bạn bè lai vãng nhà Thạch Sùng có tên Tôn Tú là người thân tín của Triệu Vương Tư Mã Luân. Tôn Tú mè Lục Châu đã nhiều lần chọc ghẹo Lục Châu bị

nàng cự tuyệt, Thạch Sùng nỗi giận căm cửa Tôn Tú. Tôn Tú oán giận. Nhân cơ hội Thạch Sùng khống ứng hộ Triệu Vương trong sí đồ thoán nghịch, Tôn Tú sút Triệu Vương mang quân đánh Kim Cốc Viên bắt giết Thạch Sùng, Nàng Lục Châu chạy lên lầu cao nhảy xuống chết Cái chết của Lục Châu trở thành một kinh phàm hay của Văn học Trung Quốc đó là vở kịch Trụy Lầu.

Một chuyện khác nữa là chuyện Mai Phi :

Mai Phi là một phi tần rất được sủng ái của Đường Minh Hoàng. Nhưng từ khi Dương thái Chân tức Dương quý Phi vào hậu cung thì Mai Phi bị thất sủng,

Nàng sinh ra đời ở Mai hoa thôn tên thực là Giang Thái Tần do Cao Lực Sĩ tuyển về Trường An. Đường Minh Hoàng vừa trông thấy là mê luyến ngay. Nhân vì nàng yêu hoa mai nên Đường minh Hoàng gọi nàng là Mai Phi. Mai Phi có sắc dáng mảnh dẻ và hai mắt như hai viên ngọc. Về sau Đường Minh Hoàng đòi tính yêu người bù bãm là Dương quý Phi nên xa lánh nàng. Vì Dương thái Chân có tính ghen ghét gòm, bởi vậy Đường Minh Hoàng đòi lúc nhớ đến sủng phi cũ thì cũng không dám bén mảng đến Thượng dương Cung nơi nàng ở. Một lần, có sứ thần dâng vua đôi chân châu. Đường Minh Hoàng tưởng nhớ Mai Phi, lén gọi người thân tín đem lại tặng Mai Phi, Mai Phi buồn rầu không nhận gửi lại trả với một bài thơ như sau :

Liễu diệp song mi cùu bắt miêu
 Tân trang hòa lệ õ hồng tiêu
 Trường mòn tự thị vô sơ tẩy
 Hà tất chán chau ủy tịch liêu
 «Lâu rồi không vẽ chân mày lá liêu
 Quần áo xưa đã hoen õ lệ buồn
 Cửa ngõ căn phòng còn không lau rừa
 Thị cần gì chán ngọc đẽ vỗ về nỗi cô đơn»

Về sau An Lộc Chân khởi loạn, Đường minh Hoàng phải rời kinh đô chỉ mang theo Dương quý Phi. Mai Phi ở lại bị giết trong cơn binh lửa.

Lịch sử tướng thuật chép: Mai Phi và Lục Châu đều có đôi mắt «nhẫn lệ uông uông», lúc nào cũng tró t như đầy nước mắt. Đó là một phạm kỵ vì theo tướng thuật người đàn bà đẹp cần có nét tươi nếu diện đời sầu dung là không được thiện chung.

Nói đến hồng nhan bạc mệnh người ta không thể quên nái chết của ngôi sao chiếu bóng Lâm Đại. Khi báo loan tin Lâm Đại tự tử, các nhà tướng số tại Hương Cảng đã thi nhau giảng luận về tướng và mệnh của nàng Số mệnh học Trung Quốc thường căn cứ vào tướng và số, nếu nhìn tướng có điều không giải đáp được thì phải xem số. Nếu xem số có sự gì quá khó khăn không khám phá được thì phải xem tướng. Điểm đáng chú ý trên tướng mặt của Lâm Đại là đôi mắt nàng có hưng quang lấp lánh thâm vào đáy tinh tình của nàng rất nóng nảy bạo thảo, Tướng

điện và tướng tâm khẳng khít với nhau tạo ra một thứ đoàn mệnh tướng cho nàng, Theo sách tướng thì mắt hung quang chẳng những đoàn mệnh mà còn bị bạo tử hoành tử nghĩa chết không toàn hay chết bất đắc kỳ tử. Ai đã xem phim Lâm Đại đóng tất không thèk hông lưu ý diện mạo nàng có ba đặc điểm :

- a- Quang lộ.
- b- Quyền cao.
- c- Nhẫn hung.

Quang lộ tức là tài lộ, lộ tài thường hay chiêu oán. Quyền cao thường hay chiêu kỵ. (nghi kỵ ganh ghét). Tính hung tất chiêu hung.

Đàn ông mà quang lộ, quyền cao, tính hung chính là tướng du đảng giết người và bị giết, nếu không là tướng tự tử. Gia cát Lượng xưa cũng mất lộ quyền cao nhưng vì không có tính hung nên được thiện chung.

Tướng Lâm Đại là tướng hậu trọng rất tốt, mặt nàng ít vẻ hồng nhan bạc mệnh nhưng vì tính hung đi đôi với quyền cao nhẫn lộ nên kết cuộc tính mệnh bằng tự sát.

Bởi vậy sách tướng thuật mới nói :

Tướng do tâm sinh, tướng do tâm cái.

Tâm tướng ảnh hưởng rất lớn đến hình tướng.

Tuy nhiên cái chết của Lâm Đại vẫn còn gây nhiều tranh luận trong giới tướng số. Họ lập luận mặc dầu tính

tinh Lâm Đại bạo tháo nhưng nàng có vẻ đẹp trung hậu, mặc dầu đôi mắt Lâm Đại chứa đầy chất hung quang nhưng nàng có vẻ đẹp đường mặt dù dìa. Thêm nữa nếu bảo nàng chết vì nhẫn tướng thì vận mắt là 37, 38 tuổi tất không thể chết vào vận trán là 30 tuổi. Đó là một câu vấn hỏi có lý, cho nên nhà đoán tướng phải mượn thuật số để giải đáp.

Người Trung Quốc là cha đẻ ra Tử Vi nhưng họ không xem Tử Vi mà họ xem số bát tự tức là số tám chữ gồm bốn cột mỗi cột hai chữ can chi của ngày giờ tháng năm. (chúng tôi sẽ nói về cách tính số này trong một quyển khác). Lâm Đại sinh năm 1934 (Giáp Tuất) ngày 26 tháng 12 giờ ngọ. Chuyển thành bát tự là : Giáp Tuất Đinh Sửu Bính Ngọ Giáp Ngọ

Toàn số hỏa mộc chiếm tam phần mười. Mộc trợ hỏa thái quá làm cho người mang số trở thành ngoạn nghạnh tự ý tạo thành kiếp khổ sinh hay hung thủ. Cho nên khi Lâm Đại chết đúng giờ lúc hỏa viêm thòi táo, tháng 6 ngày Đinh Mão giờ Ngọ.

Hành vận 28 tuổi của Lâm Đại là Giáp Tuất, lưu niên của hành vận Giáp Tuất năm 30 là Giáp Thìn cộng mệnh số thành ra 3 hỏa 4 mộc đốt cháy cho mà chết.

Hồng nhan với hào kiệt cùng chung một kiếp.

Hồng nhan đa bạc mệnh.

Hào kiệt thân phiêu linh,

Nhưng nếu nói theo triết lý nhân sinh thì hồng nhan mà không bạc mệnh thì thật vô duyên mà bạc mệnh không hồng nhan thì có chi đáng nói cũng như hào kiệt anh hùng mà không phiêu linh thì chỉ là những hào kiệt anh hùng hàng mã.

IV

Nói về đặc biệt dị tướng của phụ nữ.

Tướng học rất bí ảo huyền diệu nên môn học này được quan niệm là môn dễ học khó tình. Nếu thiếu kinh nghiệm hoặc có kinh nghiệm mà kém linh cảm cũng khó lòng đoán biết lẽ cùng thông.

Tí dụ có người trông bề ngoài đường đường tướng mạo mà đường thế đồ gót rõ kỳ khu, vận mạng nồi chìm ưu uất bất đặc chi. Tất nhiên người ấy phải có một bộ vị tướng sinh hoại sách tướng gọi là thanh trung hữu trọc (trong cái thanh qui có cái ô trọc). Ngược lại có người trông bề ngoài hình dung sữ lậu mà cuộc sống nhất phàm phong thuận (con buồm thuận gió). Tất nhiên người ấy phải có một dị tướng.

Cho nên khi xem tướng trước hết phải phân biệt rõ ràng thanh trọc để làm căn bản cho sự phán đoán quý tiện hiền ngu,

Xem tướng đàn bà con gái vẫn để thanh quý và ô trọc lại càng quan trọng lắm. Rồi xem đến diện hình, mắt, mũi, miệng. Ba thứ đó cần biết đoán chính hay khuyết hâm để định cách quý tiện vượng phu hại phu. Tuy nhiên phải lưu ý hết sức để tìm biết người đàn bà con gái có mang một dị tướng đặc biệt nào không. Có điều lạ là đàn bà sinh quý tử, cực vượng phu hung gia thường hay mang dị tướng tí dụ : nhũ đầu như chu sa, lỗ rốn đỏ hồng, hay sâu rộng hình tròn hoặc nốt ruồi đỏ ở chỗ kín (khoảng từ bụng dưới xuống gần đầu gối). Một khi đã mang dị tướng thì người đàn bà bắt kè diện mạo đoan trang hay thô hậu đều có thể vượng phu, sinh quý tử.

Tướng đẹp bên ngoài của phụ nữ thì sách tướng ghi như sau : Nga mi (mày ngài), phượng nhãn (mắt phượng), huyền đốm tị (mũi như trái mật treo), anh đào khẩu (miệng như trái anh đào hồng nhỏ), chu sa trưởng (bàn tay đỏ chót), đào hồng trưởng (bàn tay hồng hào mịn màng). Những ai có tướng kè trên đều được liệt và hàng phu nhân tướng. Ngoài ra dị tướng còn phải kè tướng thanh âm vì thanh âm rất quan hệ đến sự phân định quý tiện. Phàm nữ tử thanh âm xuất tự đàn điền hữu lực, thanh âm như phượng kêu oanh hot nghe êm ái, dịu hiền, trong sạch âm điệu trầm bồng đều được hưởng hạnh phúc già

định. Nhược bằng thanh âm vẫn đục, thô lỗ rầu rỉ tất là tiện tướng phá gia ly tì, phu tử bạc duyên. Đời Mạt Thanh mẹ một danh thần cực phẩm là Lý hồng Chương tướng mạo rất sữ lậu nhưng bà có một tiếng nói tuyệt hay nghe bà nói ai cũng cảm mến. Nhờ tiếng nói đó mà người ta quên hết các nét xấu của diện mạo. Sách tướng gọi là : Nhất qui yêm tam sū (một cái qui chôn vùi ba cái tiện). Hồi bà còn là con gái tiếng bà xấu bay ra ngoài chẳng ai dám hỏi. Về sau bố của Lý hồng Chương đi qua quê bà và ghé lại túc ở nhà tò phụ của bà. Lúc gặp, họ Lý thấy bà sū lậu chẳng hề đề ý. Vài ngày sau, cứ mỗi sáng họ Lý thấy bà ra sân cho gà vịt ăn thì con nào con ấy mỗi khi bà cất tiếng gọi là chạy tới quấn quít nom thật vui mắt, cứ mỗi tối tiếng bà vang lên là con nào con ấy ngoan ngoãn vào chuồng. Họ Lý vốn rành tướng thuật biết người con gái này là một loại sứ nữ qui cách nên kết duyên với bà. Một trường hợp khác là bà mẹ của Đời hồng Từ vị thượng thư danh tiếng văn vũ toàn tài của Trung Quốc. Không chỉ riêng ông mà cả ba anh em đều hiền đạt. Theo truyền thuyết anh em họ Đời nhờ được ảnh hưởng dì tướng của bà mẹ, Tò phụ Đời Công vốn là người đọc sách am hiểu tướng số, chỉ vì mệnh vận lận đận nên ông từ bỏ ý định làm quan đì buôn, ngoài ba mươi tuổi chưa lập gia đình, ông tin rằng vận mệnh chưa tới cưỡng cầu làm chi.

Một hôm, có một nữ tử đến mua hàng tuy tướng mạo chẳng đặc sắc lắm nhưng cô ta mũi cao, xuống mũi vươn tới

ăn đường ngũ quan đoan chính, nhẫn thần trừng triệt, lúc nói thanh âm trong êm, tiếng nói thoát ra từ đan điền. Đời Công rất lấy làm kỳ nhìn mặt mày xấu xí của cô nhận ra rằng : tướng tuy đực nhưng thần tú tuy bắt hợp với tục nhẫn, nếu xét về tướng lý thì hết chỗ chê. Đời Công mải ngắm tướng cô gái thì nữ tì sắp mải vào tim. Đời Công quyết nhiên cô ta là con nhà già thế. Đời Công bây giờ mới biết cô ta còn dị tướng khác nữa mới cho tiền nữ tì hỏi dò, nữ tì cho hay cô ta trông xấu xí nhưng rốn cô tròn to sâu, đầu vú đỏ như tô son. Theo sách tướng những dấu vết ấy là quý cách không những đa phúc lại sinh quý tử. Đời Công bèn nhờ đến hỏi, bên gái tuy là danh gia quý tộc nhưng thấy con gái mình xấu xí và chẳng đã quá lứa nên cũng dễ bỗng lòng.

Kè từ ngày Đời Công kết hôn với người con gái xấu xí đó thì công việc buôn bán tiền triền không ngừng, phu sướng phụ tùy gia đạo yên ấm. Đời Công sinh ba người con trai là Đời hồng Tử, Đời hồng Hiển và Đời hồng Tuệ. Cả ba cùng làm đến bậc nhất phản.

Sách tướng viết : nữ tử chu sa nhũ tất định sinh quý tử, thật nghiệm vậy.

Trong sách Liễu Trang tướng pháp thiên Vĩnh Lạc bách văn có ghi một dị tướng khác có thè sinh quý tử là tướng mồ hôi như sau :

Vua hỏi : "Tuyên cung phi cho mặc áo gấm dày rồi cho đi bộ đến mướt mồ hôi đề làm gì ?"

Đáp : Nếu không làm sao biết được hương của thân thè. Phàm con gái mồ hôi trót đầm mà thân thè vẫn thơm tho tắt đại cát, trái lại là hạ tiện. Văn chương nói sắc nước hương trời là đã đi vào khoa tướng mà không biết đó thôi.

Vua hỏi : Trong cung có nhiều cung nữ không đẻ con là tại sao ?

Đáp : Cồ nhân có câu : mỹ nữ vô kiện (gái đẹp không vai, tướng quân vô hạng (võ tướng không cồ). Vai suông quá mà thân hình lại yếu ớt, eo nhỏ quá mà thân hình nhẹ bàng. Phạm bốn điều ấy khó lòng hưởng phúc nói gì đến con cái.

v

Nam nhờ tinh thần phú quý Nữ nhờ huyết khí vinh hoa

Đó là căn bản tướng lý phân biệt nam nữ. Con trai thì tin sinh thân, con gái thì huyết nuôi ạng. Con trai mà tinh khô tắt chết. Con gái huyết khô mang vong. Tinh làm chủ xem tướng ở đâu ? Trên trời mặt trăng, mặt trời là tinh hoa, con người có hai mắt là tinh thần. Thần là mầm của tinh. Tinh khỏe nên thần sáng. Thần sáng thì mắt thanh tú. Cho nên trai cần đôi mắt có hắc quang sá nhân (như bắn vào người). Sách viết :

Nhăn như điềm tắt chung thân gia nghiệp vinh hoa.
Thần túc khí túc bạch thủ sáng thành gia nghiệp.
(Mắt đen như điềm sơn, suốt đời vinh hoa.)

Thần đủ khí đủ tay trắng gây dựng cơ đồ).
Bởi thế con trai mới lấy tinh thần làm chủ.

Con gái lấy huyết làm chủ thì chứng nghiệm ở đâu ? Huyết ở trong da, sắc ở ngoài da. Trong da nếu huyết đủ thi ngoài da sắc sáng đẹp. Huyết nội, sắc ngoại một là rẽ một là cây non. Có rẽ, có cây, rẽ tốt tất cây tốt. Có huyết mới có sắc. Huyết băng lên đê thành khí tạo sắc. Cho nên phải đủ khí huyết mới hay. Nhược băng huyết tốt mà sắc không nhuận là có rẽ mà không có cây hoặc sắc sáng đẹp mà trong vò huyết gọi là hữu miêu vò căn chủ là dâm túng. Nếu huyết nhuận mà bất hoa (nghĩa là không có những lốm đốm hồng mờ mờ) thi yêu. Sắc sạm, môi khô là yêu hoặc khó sinh sản, Tóc là chất dư của huyết, nếu tóc thưa, mỏng, vàng, ngắn thi không tốt. Tóc xanh chủ quí dài chủ hiền. Tóc soán chôn ốc, vàng ngắn là tiện tướng hại chồng hại con. Con trai mắt sáng con gái tóc dày đều tốt. Ca dao ta có câu : Đàn bà tóc tốt thi sang là nghĩa vậy. Sách tướng viết :

Bàn bạch vò quang huyết bất hoa.

Quyền cao ngách trước mực viền tà.

Chủy tiêm diễn kiêu kiêu hung lộ.

Tam thập niên lai giá thất gia.

(Da trắng không có quang ánh, huyết bất hoa.

Quyền cao, trán bạt mắt tròn hay tà thị.

Miệng dầu, đít cong ngực ưỡn.

Ba mươi tuổi lấy tới mười chồng).

Sách tướng viết :

Bối hâm thành khang phụ bất nghi.

Hung đùòng cao khởi hiếu vi phi.

Tinh hoàng diện xích thăn hân lộ,

Bất hiếu bất hiền phá bại thê.

(Lưng có đùòng rãnh theo xương sống rất kỵ.

Ngực nhô cao thích làm việc bậy bạ

Tròng mắt vàng mặt đỏ, môi cuốn lộ sỉ.

Là loại bất hiếu bất hiền loại vợ phá bại),

Sách tướng viết :

Phụ nữ tinh trường bất lộ quang.

Bì hương nhục nhuận hảo hiền lương.

Sắc huỳnh hòa trạch bích tần diện.

Sinh tử tu đương bái thánh vương.

(Đàn bà mắt dài không lộ quang.

Da thơm, thịt nhuận là hiền lương.

Sắc trạch hòa dịu hơi ẩn xanh như lòng trắng trứng
luộc.

Đè con tất làm nên sự nghiệp.)

Sách tướng viết :

Trạch phụ hà tu trạch mỹ dung

Kiên viên bối hậu thọ như tùng.

Tị long phuơng mục mi câu nghách,

Dưỡng tử tu đương bái thánh quân.

(Chọn vợ cần gì chọn mặt đẹp.

Vai tròn, lưng đầy tát không non yếu.
Mũi rồng mắt phượng, lông mày như lưỡi câu.
Nuôi con cao quý gần thánh vương.)

Sách tướng viết :

Trợ phu tế hưng gia chỉ vị thanh hòa khí túc.
Phụ nhân nữ khí thô nái hạ tiện chi bối.
(Giúp chồng dựng nghiệp chỉ vì tiếng nói hòa thần
khi đù.

Đàn bà khí thô (hở thở tiếng nói) là loại hạ tiện.)

VI

Đàn bà mang tướng đàn ông.

Hãy tưởng tượng trước mắt ta là bà X, người đầy đà đầy đặng. Đó đúng là một loại phúc tướng. Nhưng nếu nhìn tinh vi có thể tim thấy rằng cuộc đời bà sát chồng.

Tại sao ?

Đàn bà con gái, mũi là phu tinh, những người nào mũi khuyết hăm tất nhiên phu tinh khuyết hăm không lìa bỏ thì cũng khắc sát. Vận mũi kéo dài mươi năm từ 41 đến 50 tuổi, nhưng việc ly dị và khắc sát thường xảy ra trước tuổi 41. Bởi vì những người đàn bà khắc chồng con thường kèm các tướng xấu ở trán, ở lông mày, ở mắt. Vận trán là vận trước ba mươi, hay vận mày vận mắt là vận sau ba mươi đến bốn mươi.

Tướng khắc phu quan hệ ở đôi mắt và lưỡng quyền,

tuy phu tinh là mũi, nhưng xem tướng phải phối hợp với quyền và mắt. Tướng mắt nữ nhân, nếu lộ tinh lộ quang mờ đục hoặc nhăn hình bất chính, hoặc lưỡng quyền lộ cốt, lưỡng quyền như chấn mũi xuống đều thuộc loại hình khác mà không phải « ly dị ». Cho nên nữ nhân khắc phu đa số từ 30 đến 40 ăn vào vận mì mục và lưỡng quyền.

Như bà X đây, mũi mì mắt, lưỡng quyền không có bộ vị nào khuyết hâm, sao lại dám đoán là khắc phu ? Hãy nhìn cho kỹ : sơn căn (bộ vị gốc mũi nằm giữa hai mắt) của bà ta gồ lên quá cao, nếu tướng ấy với đàn ông thì không làm tướng cũng phải ở ngôi vị cao thuộc hình pháp vì đấy là dấu hiệu của quyền sinh sát, với đàn bà vì thiếu đối tượng sinh sát nên trở thành sát phu.

Người đàn bà mang tướng trượng phu gọi là cẩn quắc phu nhân hoặc nữ trung trượng phu theo sách vốn là quý tướng. Tuy nhiên yếu điểm của nó là phong vận và thần tình của đôi mắt, Nếu như người đàn bà mang tướng đàn ông mà vẫn giữ phong vận nữ tử thế mới là quý. Còn như đôi mắt vẫn đục lộ quang, phong vận thô bạo thì quyết nhiên là không lila cũng khắc, mặc dầu tướng này khiến cho người đàn bà thường tháo vát tài giỏi.

VII

Mắt mị và mắt tú.

Theo tục nhẫn mị hay tú đều đẹp. Theo tướng nhẫn đẹp mị đẹp tú khác hẳn nhau. Qua phân biệt của tướng thuật thì mị là chiều chuộng, vuốt ve, nũng nịu, lảng lơ ; tú là đoan trang, trong sáng, hiền hòa, dịu dàng. Đàn ông con trai đôi mắt phải thần quang cường phát.

Đàn bà con gái đôi mắt phải hòa huệ, thuần tinh. Đôi mắt ấy ví như một khúc nhạc hay, người thường thức không biết chán. Người đàn bà nào nhẫn lộ hung quang khiến cho người đối diện hãi sợ thì nhất sinh ra tai họa, suốt đời cô độc, khắc sát.

Người nào nhẫn quang lưu đăng (trót át đong đưa) làm kẻ đối diện nầy khinh thị tâm thi dễ truy lạc phong trần, khó thoát,

Người nào nhẫn quang đực, thô, quái đản khiến cho kẻ đối diện chán ghét thì suốt đời bần tiện lao đao.

Người nào nhẫn quan nhu nhược, như nhát sọ khiến cho người đối diện vừa thương hại vừa yêu chuộng thí tránh chẳng khỏi bị đàn ông dụ hoặc rồi phụ bạc.

Chỉ có đôi mắt hiền hòa trinh thực nên mới gọi là mắt đẹp theo tướng nhẫn. Vì hòa thực nên mới hậu trọng, vì hậu trọng nên mới uy nghi. Nhờ uy nghi nên người mới biết kính trọng vì nè.

Hòa thực, hậu trọng, uy nghi cộng lại với nhau gọi là tú.

VIII

Xem tướng phải có trình tự trước sau. Mười bước xem

Coi tướng đàn ông hay đàn bà đều phải có trình tự. Trình tự đó, sách thần tướng toàn biên gọi là Thập quan (mười bước xem) và viết như sau (*Chú ý mục này nói thiên về nam tướng nhiều*)

1— Coi về uy nghi như hồ hạ sơn, bách thú sợ hãi, như chim ưng bay trên trời cáo thô đều kinh, không mà có uy. Uy nghi là nhờ đôi mắt, lưỡng quyền và thần khí.

2— Coi dáng dôn trọng và tinh thần, Thân như chiếc thuyền chở vạn hộc thóc cưỡi sóng to tuy bập bèn mà không lay chuyển. Lúc ngồi lúc nằm lúc đứng lúc đi, thần khí linh hoạt thanh khiết. Ngồi lâu không mè muội, càng

ngòi lầu tinh thần càng sáng khoái như mặt trời mọc ở phương đông ánh sáng chan hòa vào mắt người, như vàng trăng thu vắng vặc. Diệu thần, nhẫn thần như mặt trời mặt trăng sáng lạn tự nhiên khả ái. Nhìn lâu không mờ. Có những tướng trên chẳng đại quý cũng tiêu quý, chẳng giàu ti phú cũng triệu phú.

3- Coi đầu tròn, đỉnh đầu trán cao vì đầu là chủ toàn thân, nguồn gốc của tứ chi. Đầu vuông, đỉnh đầu cao là người ở ngõi vị cao tới bậc vua chúa. Trán vuông, đỉnh đầu cao khỏi là phụ tá lương thần. Đầu tròn thì giàu có và thọ, trán rộng thì sang quý. Đầu lệch từ nhỏ truân chuyên, trán vát thiếu niên hư hao. Trán thấp hình khắc và bướng bỉnh.

5- Coi ngũ nhạc tam đình. Quyền bên trái là đông nhạc cǎn ngay ngắn không thô lộ. Trán là nam nhạc cǎn ngay ngắn không vát, không hở, không thấp, không thiên tà. Quyền bên phải là tây nhạc nên đầy đặn, vuông vắn hay tròn địa, không nén nhọn, lệch, lẹm. Mũi là trung nhạc, nên ngay ngắn, sống mũi trực thường ăn đường không được vẹo, nhọn, gày, khúc. Sách tướng viết :

Ngũ nhạc câu triều quý áp triều ban.

(Năm nhạc chầu vào nhau chức vị đến bậc tề tướng)

Chú ý : Lấy mũi làm chuẩn cho sự chầu.

Ngũ nhạc thành toàn thi tiền tài tự vượng.

Tam đình gồm có : trán, đầu, cǎm (xem trên) đòi hỏi dài ngắn quân xứng.

Sách tướng viết :

Thượng đinh trường thiếu niên mang. (tuổi trẻ
vất vả)

Trung đinh trường phúc lộc sương. (có phúc lộc)

Hạ đinh trường lão cát tướng. (tuổi già hưởng thụ)

Nếu tam đinh không bình đẳng thì cứ căn cứ ba câu
phú đoán trên mà xét.

6 — Coi ngũ quan lục phủ. Mi (lông mày) là bảo
thọ quan nên thanh cao sơ tú, cong dài, cách mắt hai
phân là tốt đuôi mày nên chênh lên phía thái dương gọi
là mi phất thiên sương (coi ảnh Chu ân Lai thấy rõ).
Người nào có bộ mày này thì thông minh, phú quý, cơ
giao. Nếu lông mày thô đậm, vàng lợt tán loạn, áp xuống
mắt thì thuộc tướng hình bại. Mắt là giám sát quan nên
đen trắng rõ ràng (phượng nhẫn, tượng nhẫn, long hổ
nhẫn, hầu nhẫn v.v....). Mắt nên có tinh thần ẩn bên
trong chờ lộ ra ngoài, trông thấy vẻ tự nhiên thanh tú
hoặc tự nhiên có uy lực. Nếu là mắt rắn, mắt ong, mắt
heo thường lộ bốn phía lòng trắng, hoặc có xích mạch
(sợi đỏ) đậm ngang con người, trắng đen lẫn lộn, hoặc
thần quang quá lộ hoặc hồn muội là tướng hung, bại,
ngu bướng.

Tai là thái thính quan không cù to nhỏ chỉ cần luân
quách (vành trong vành ngoài tai) phân minh. Tai trắng
hơn mặt cực tốt. Thủ nhĩ (tai mọng như bọc nước). Thủ
nhĩ (tai lớn và dày). Viên kỳ nhĩ (tai tròn như quân cờ).

Điểm não nhỉ (tai dán sát vào đầu đối diện không thấy. Tai cao hơn lông mày. Sắc tai hồng nhuận, lỗ tai nhỏ đầu là loại tai tốt tướng,

Loại tai chuột mỏng vền, tai đuôi tên (nhọn vát) mộc nhỉ (loăn quăn), luân quách phản đều là tướng xấu.

Mũi là thẩm biện quan nên đầy nở thẳng cao. Những loại mũi tốt là : Long hổ tị, tài đồng tị (như ống trúc chẻ) thịnh nang tị (mũi như tút đầy), huyền đởm tị (mũi như trái mật treo). Mũi phải đoan chính không vẹo không thê không nhỏ mới hay. Những loại mũi xấu là : mũi chó, mũi chim ưng, mũi nhọn như mũi dao, mũi chia khúc, lỗ mũi lộ, mũi hách, mũi có sống mũi cao lộ cốt gọi là cõ pheng tị. Ai có những mũi xấu kè trên đèn bắn khò ác, tham, làm cái gì cũng hỏng.

Miệng là xuất nạp quan, Miệng tốt tướng là miệng có đôi môi hồng răng trắng, nhân trung sâu dài, hình dáng như trăng treo hay là vòng cung. Miệng chữ tú, miệng vuông to như miệng hùm, miệng hình dáng tựa con thuyền lật úp, miệng cá ngao, môi ngắn răng lộ, môi đen, môi mỏng miệng thô. Miệng xấu tắt bị mướt nấm khốn khđ. Lục phủ là gì ? Gồm có những bộ vị chia ra chi tiết trên trán, lưỡng quyền và cằm.

7 — Coi lưng bụng. Ngực bằng đầy, eo tròn, lưng đầy và bụng dưới to hơn da dẻ mịn màng là tốt. Kỵ lưng thành hổ sầu, lưng mỏng, vai so, eo nhỏ (trai thì phải có vai gái nên vai xuôi, vai nhô). Mông cần nở nang

bỗng bặt không nên lớn thô. Bụng nên trẻ xuống nghĩa là bụng dưới to, nếu khoảng trên lớn khoảng dưới thót là bụng chim sẻ, bụng chó rất xấu. Sách tướng viết :

«Yếu viền bối hậu phương bảo ngọc đói triều y.

«Eo tròn, lưng đầy thì ăn lực triều đình.»

«Sự nhiên bất dị khảng khái quá nhân tất chủ phát đạt phú quý

(Tinh tinh cương nghị khảng khái hơn người tất là phát đạt quý)

Riêng về tướng đàn ông nên đề ý câu sau đây :

(Đầu dài vỡ dốc, phúc dài vỡ nang bắt thị nồng phu tất thị đỡ bạc

(Đầu to mà không có góc cạnh, bụng lớn mà không có ụ nồi nếu không chân lấm tay bùn thì cũng đặc dài cờ bạc.)

Sách tướng viết

Nam tử eo nhỏ khó lòng có tiền, thêm yếu triết, ngực tròn đít cong thì chịu trăm cay nghìn đắng. Nữ tử thì làm nô ti.

8— Coi chân tay. Tay phải dài, chân phải có bụng chân chồ sác như que củi, chồ có bài gân chằng chặt. Bàn tay nên nhiều đường nét lá, màu sắc hồng nhuận, da thịt mềm mại.

9— Coi tiếng nói và tâm trạng. Sách viết : muốn nhin sự việc trong tân thì coi đôi mắt, Mắt hiền ác biết tâm hiền ác, Tâm bất chính tất nhân gian tà, Mắt nhìn

lên thì tâm sự cao thượng, mắt trông xuống thì tâm sự bẩn khoán. Mắt chuyền động mà không nói là trong lòng nghi ngờ lo lắng. Mắt tà thị là loại miệng phật tâm xà ích kỳ hại nhân. Mắt nhìn thẳng thắn là người trung chính. Mắt ác tâm tất ác, mắt hiền tâm tất từ. Ai dư tiền bạc, lòng quảng đại vui sướng đều thấy hiện sắc chôn vàng đỏ ở nơi ngoại tàm (dưới mắt) và ăn đường. Đàn ông tiếng nói như sấm sét, như trống đồng, như tiếng vang trong chum, tiếng dài có âm uồng thì dù tướng mạo không đẹp lăm cưng có thể phú quý. Người nhỏ tiếng lớn, người lớn tiếng oai vệ, thanh âm xuất từ đàn điền đều được hưởng phúc lộc lâu dài. Kẻ bần tiện yêu chiết tiếng nói lúi rúi nhẹ bắc, hoặc tát man (không tiếp nối đều đặn) hoặc như thanh la vỡ, trống thủng, tiếng khô khan khó nghe.

Sách tướng viết :

Phú quý chỉ thanh xuất từ đàn điền.

Yêu tiện chỉ nhân, thanh ánh thiệt doan.

(Tiếng nói phú quý xuất từ đàn điền (bộ phận dưới bụng trên thận).

Người yêu, bần tiện nói xuất từ đầu lưỡi.)

Sách tướng viết :

Ngón vị cử nhí sắc tiên biến

Thoại vị tận nhí khí tiên tuyệt

Cử yêu tiện chỉ nhân,

(Chưa nói mà sắc mặt đã biến đổi; nói chưa hết mà như hụt hơi đều thuộc loại yêu tiệm).

10. Coi hình cục, ngũ hành. Hình cục là nét chính của nhân thân khả dĩ khái quát thành long hình, hổ hình, hạc hình, ngưu hình hay nôm na là tướng bao, tướng voi, tướng phượng, tướng khỉ thuộc loại tướng quý. Như chư hình cầu hình, mã hình, thử hình (tướng chuột) hổ kỵ hình thuộc loại hung bạo bắn bạc tướng.

Ngũ hành là kim mộc thủy hỏa thổ. (tướng qua ngũ hành rất cao diệu không thuộc phạm vi cuốn sách này.)

IX

Tâm kỵ tướng của Phụ Nữ. Tâm quyết tự cho tướng đàn bà.

Hình tướng đàn bà sách chia ra nào bát, bài tướng
trú sú tướng và thập tiện tướng.

Dưới đây nói về tâm điểm kỵ tướng:

a - Kỵ hùng thanh, đàn bà tiếng đàn ông nhất sinh
cô khò.

b - Kỵ sinh tu, đàn bà có ria mép (không phải là râu
mà là lông non mọc rầm đen) cực đa dâm làm chồng
không chịu nổi phải chết hay phải chạy.

c - Kỵ sà hành, đàn bà đi trườn mình như con rắn
trọng nhục dục, thích hư tinh, không trung thành.

d— Kỳ tước được đàn bà đi như chim sẻ nhảy, dáng đi khinh phủ không ăn trọng là người hay cuồng vọng dễ có độc bi thương.

e— Kỳ đào hoa diện, mặt đẹp ưa nhìn thèm muốn tưới tần một cách mời chào, thì tính tình sàm mị hay bỏ chồng thay chồng.

f— Kỳ yêu tước điển cao-lung ong đít nhô thì luân lạc lao khò, dễ bị cuồng hiếp dụ hoặc.

g— Kỳ lộ sĩ, đàn bà lộ sĩ, răng sám ngoẹt thì sinh sẵn khó khăn, hoặc khắc tử.

h— Kỳ quyền cao đậm ngang, Đàn bà có tướng quyền này thường hung ác dã man, khắc phu bại gia.

Sau đây là tám quyết tự :

1 — Nhất kiến khả kính, quí thọ nhi đà nam.

«Mời trông đã kính tất sang và thọ, nhiều con trai»

2 — Nhất kiến khả trọng trình khiết nhi phúc trách»
«Mời nhìn đã trọng thi nhiều phúc và trình khiết»

3 — Nhất kiến khả khinh, bần bạc nhi tiễn yêu.
«Vừa nhìn đã khinh khi tất nghèo hèn»

4 — Nhất kiến khả hì, tà đảng nhi dị dụ.

«Vừa nhìn đã thích thi đậm dâng dễ dụ hoặc»

5 — Nhất kiến khả úy cương cường nhi khi tâm.

«Vừa nom đã sợ thi người ngang ngược ưa đối trả
Tướng này gồm có : thanh sát diện hành (tiếng lát

sát quyền đậm ngang). Trán rộng quyền cao, chưƠng tướng bộ sà tinh đặc biệt phong thái đàn ông.

6 — Nhất kiến khà khùng, hình khắc nhí tâm ác.

“ Vừa nom đã ớn, tất hình khắc và ác tâm. »

7 — Nhất hiến khà ố, sữ lậu nhí sú nghạnh.

“ Vừa thấy đã ghét, người xấu và hôi hám. »

8 — Nhất kiến khà hãi, loa văn cồ dốc,

“ Vừa thấy đã tợm.... những tướng ghê tợm ở chỗ kín không tiện nói. »

x

Chín xấu một tốt còn hơn chín tốt một xấu.

Sách tướng viết :

Nhất quý đề cửu tiện.

Nhất tiện phá cửu quý.

“Một quý sáu chín tiện.

Một tiện phá chín quý.”

Đó là định luật đặc biệt của tướng thuật và cũng là căn bản cho việc đoán tướng coi tướng.

Tướng con người ta đại thể chia ra làm các loại hay gọi theo chữ là cách cục.

Cách cục bao giờ cũng luận theo lý tương đối chia ra như sau :

Dày mỏng (hậu bạc).

Thiện ác. Thọ yêu.

Quí tiện.

Tướng bên ngoài lấy dày mỏng làm chủ. Tâm tướng
lấy thiện ác làm chủ.

Một quí sáu chín tiện, một tiện phá chín quí ý nói
tướng người ta trong nhiều tướng tiện mà có một tướng quí
thì tướng quí khả dĩ sáu bó những tiện tướng kia đi.
Ngược lại trong nhiều tướng quí mà có một tướng tiện
thì những tướng quí kia bị phá. Ta thường nghe nói phá
tướng là nghĩa ấy.

Các nhà tướng Trung Quốc rất hứng thú với việc đi
khám phá những điều mới lạ của định luật này. Tại Bắc
Kinh để đê của nhiều triều đại nổi tụ tập của các đại quan
quí nhân từ xứ cùng các vị phu nhân. Trên tòng số rất
ít người về tướng cách được thập toàn thập mỹ những
tướng "nhất quí" thì rất nhiều. Tướng thập toàn thập
mỹ thường dễ nhận mà tướng nhất quí hay nhất
tiện rất khó xem. Quí nhân ai cũng có những đồ phụ
tùng như kiệu, người hầu. Tiện nhân trái lại thật là dàn dí
mắt thường nhìn cũng thấy. Khó là ở nơi tìm ra cái họa
sắp tới của kè tiền hô hậu ứng và cái phúc đang chờ của
người cơm ăn bữa đói no.

Nghiên cứu về tiện tướng ở Bắc Kinh các nhà
tướng thường đến kỵ viện Bát Đại hồ đồng, Ở đây
người ta có thể nom tận mắt những người đẹp xứng đáng

là «hoa quốc tông thống» Ở đây người ta cũng thấy tận mắt những bộ mặt dâm ô, ti nữ, thô tục. Mỹ nhân theo tục nhãnh là cao quý, kỹ nữ theo tướng lý là hạ tiện, Ở đây trong đầu óc người ta nồi lên hàng trăm dấu hỏi tại sao có những phu nhân đẹp tuyệt vời cũng có những vị nhất phẩm phu nhân xấu oai là xấu ? Tại sao cũng vẻ đẹp «khò người» lại luân lạc vào chốn thanh lâu khốn khổ này mà con người hình thù quái dị kia lại vồng điệu vồng tia. Tất cả nằm trong định luật nhất quý nhất tiện của tướng pháp vậy.

Trịnh tiên sinh thông hiểu tướng lý thường cùng bạn bè đến Bát đại hồ đồng. Theo Trịnh tiên sinh thì tướng đàn bà con gái thường hiền lộ cùa tướng đàn ông con trai thì thường ăn tàn. Cho nên nét quý tiện của đàn bà dễ thấy. Tại Bát Đại hồ đồng Trịnh tiên sinh đã phát hiện một ít tướng cách không tầm thường đáng tôn đến bậc quý phu nhân.

Đương thời có một danh kỹ tên Thái Phượng quê ở Tô Châu nơi sản xuất nhiều mỹ nữ. Đã nổi tiếng tất phải diễm lệ. Diễm lệ mà làm kỹ nữ túc là một cảnh hồng nhan bạc mệnh. Mọi lúc xuân tàn sắc kém mới lấy chồng là bạc mệnh. Được cao quan quý nhân kết duyên giữa lúc còn vẻ sắc nướm hương trời, nhưng phải chịu làm thiếp làm bé cũng vẫn là bạc mệnh. Kỹ nữ đa số vốn vẫn bị cái nghiệp báo vô tử cũng là một thứ bạc mệnh. Lấy chồng dù được làm kế thất nhưng tuổi chồng, tuổi vợ lệch

quá xa. Cái cảnh cây lê hoa trắng ôm ấp đóa hoa hải đường chẳng cũng là một cảnh bạc mệnh đó sao.

Riêng về trường hợp của Thái Phượng, Trịnh tiên sinh nghi hoặc vì chưa tìm ra một bạo tống nào. Lê ra Thái Phượng phải lấy chồng rồi, tuy không được làm vợ một quí nhân nhưng cũng là chính thất một phú nhân mới phải. Hơn nữa đào hoa vận đến đã từ hai năm nay Dù hỏi kỹ càng thì được biết năm kia nàng 17 tuổi bị « phá thân » bởi một phú thương ở Thiên Tân với giá mười ngàn nguyên. Theo tướng lý phá thân cũng ứng vào « ào hoa vận » có khác chăng là không phải đi lấy chồng cũng không phải được làm vợ. Tuy nhiên cũng theo tướng lý thì con gái xuất giá là sự việc tốt do phúc khí tạo nên ; còn con gái phá thân bằng lối mua chuộc là sự việc xấu coi như tai hoa. Sai một lý đi một dặm. Cái sai một lý ấy ở chỗ nào ?

Trịnh tiên sinh rất phục tài xem tướng của Thái đầu Điều Kim Ngao nòi danh đương thời. Vừa lúc Điều Kim Ngao du lịch miền Nam đi về Bắc Kinh. Trịnh có ý muốn nhờ Thái đầu giảng cho mình điềm nghi hoặc : Một hôm vào buổi trưa Trịnh tiên sinh biết tin Thái Phượng đi ăn cơm với mấy bà thương gia tại một tiệm lớn. Sở dĩ có bữa ăn này là tại con trai một bà muôn lấy Thái Phượng. Trịnh tiên sinh liền cùng vài bạn đến Thái đầu Điều Kim Ngao mời đến đó ăn cơm, cốt để Thái đầu đoán tướng của Thái Phượng. Thái đầu Điều Kim Ngao không hề biết Thái

Phượng là kỹ nữ. Hôm nay Thái Phượng đi ăn với các bà nọ cũng trang điểm rất đơn sơ đậm bậc thật đúng lương gia nữ.

Họ Quách hỏi Thái đầu :

“ Tiên Sinh đi vùng Giang Nam lần này với chủ ý : Dục cung thiên lý mục cánh thượng nhất tầng lâu, nay thu gop chắc được nhiều điều mới lạ, xin tiên sinh cho biết người Bắc kề Nam trên phương diện tướng ra sao ? ”

Điếu Kim Ngao đáp :

“ Thưa vâng. Đi vạn dặm hơn đọc vạn quyển sách. Chẳng những tôi tìm thấy nhiều điều khác lạ về người Nam người Bắc mà còn học thêm những yếu tố địa lý nhân tố nhàn sự ảnh hưởng đến tướng thuật ”.

Quách tiên sinh tiện dịp bàn bên chợ huyên náo liền đưa mắt nhìn sang rồi chỉ tay nói :

“ Tướng Nam, Bắc như mấy bà bên đây có dễ dàng nhận ra ai là Nam, ai là Bắc đây chẳng ? ”

Điếu Kim Ngao gật đầu :

“ Dễ lắm, Thái đầu cũng quay luôn sang phía đó. Vừa lúc có một bà nhận ra Điếu Kim Ngao gật đầu chào rồi vội chạy sang nói :

“ Tiên sinh có nhận ra tôi không, tôi là vợ ông Hạ đây mà. Tháng trước tôi dẫn vợ chồng ông họ Trương đến xem tướng, tiên sinh bảo ông ta tháng này

dịch mã động, Đúng quá ông ta vừa có việc đã đi xuống phương Nam mấy bữa nay rồi.

À bà Hạ, ông nhà đâu cả năm nay tôi không gặp,
Bà họ Hạ ghé tai Điếu Kim Ngao, nói nhỏ :

Gặp tiên sinh hôm nay thực là may, xin mời tiên sinh sang bên bàn chúng tôi uống vài ly rượu nhân thè gia phúc xem hộ cho một cô nương bên ấy. Theo chúng tôi thì cô ta đẹp lắm, dáng người đầy đặn nhưng chẳng biết tướng cô ấy ra sao vượng phu ích tử không, năm nay có hỷ tinh chẳng? Hôn phổi có mỹ mãn không?

Nghe bà Hạ nhỏ to, họ Trịnh bên này cùng các bạn như hán gặp mưa liền hối hả dục Thái đầu nhận lời.

Bà Hạ giới thiệu Thái đầu là Trương Tam Gia và giới thiệu Thái Phượng và Lý tiều thư. Điếu Kim Ngao chừng hai mươi phút vừa uống rượu vừa đàm đạo với Lý tiều thư rồi quay về bàn cũ ngồi không nói chi với các bà hết. Quách tiên sinh lên tiếng khêu khích mà rằng :

Cô nương bên ấy là thiếu phụ đâu còn là khuê nữ mà sao các bà bên ấy đặt vấn đề cầu thân một cách long trọng thế!

Họ Quách muốn biết Thái đầu phản ứng ra sao?

Thái đầu Điếu kim Ngao cười khà khà nói : Chắc Quách tiên sinh nhìn đã đoán được kè phá thân cô ấy rồi thì phải ! Cả bọn cùng cười,

Trịnh tiên sinh nói : "Lúc tiên sinh đi Giang Nam

bọn này như bầy trâu không người chăn dắt, lăm lúc bí
xì nhiều điềm trông không ra, như trường hợp Thái
Phượng Lý tiều thư đây chẳng hạn, chúng tôi chỉ mang
máng nó thuộc cách nhất tiện phá cùu quí, nhưng tiện
tướng nào thì tìm không thấy, Chúng tôi đã thấy rằng
đáng lẽ phải hai năm trước cô ta phải lấy chồng giàu, thế
mà dọ hỏi thì không phải.

Thái đầu nói : Đó là các vị không xét nó trên căn
bản văn đề vậy. Nếu hình thái ấy mà không phân tích
qua định luật chân quí và giả quí thì dễ nhầm lẫn. Đúng
còn ấy thuộc cách nhất tiện phá cùu quí, mà cách này
cũng có thể tìm ra ở trong chân quí nữa mặc dầu
rất hiếm. Ta không nên hờ đờ. Cách nhất tiện phá
cùu quí thì sự khám phá ra mình tiện (tướng tiện
lò lộ) không khó khăn gì, nhưng khám phá ra ám tiện
thì chẳng dễ dàng đâu. Chân quí hay giả quí thuộc chính
cách, còn nhất quí thuộc kỳ cách và nhất tiện phá cùu
quí thuộc phá cách. Hình tượng mỗi người hồn tạp bát
thuần. Như Lý tiều thư đây là tướng cục giả quí đeo
thêm phá cách.

Trịnh tiên sinh nói :

Đồng ý, về chân giả quí chúng tôi tự nhận
đã không đặt ra đề đặt hướng cho đúng.
Nhưng xin hỏi tiên sinh tướng pháp có dậy
cách phát hiện ra ám phá cách không ?

Điều Kim Ngao mỉm cười :

Tướng ám phá trên đại thè có thể nhìn qua mũi, mắt môi và âm thanh được. Tuy nhiên được như thế chẳng những phải đầy kinh nghiệm còn thêm nhất điểm thiên tài nữa mới xong. Phải có điểm thiên tài ấy mới tiến tới bậc nhìn thẩn khí mà nhận ra ám tướng.

Trịnh tiên sinh nói :

Vọng khí đi ra ngoài khả năng của chúng tôi, chỉ xin tiên sinh chỉ giáo những điểm dễ dãi hơn, như Lý tiêu thư Thái Phượng đây, nhìn qua mắt, mũi, môi âm thanh có thể nhận ra ám tướng chăng ?

Điều Kim Ngao đáp :

Trước hết tôi hãy nói với các vị về nguyên lý đã. Coi mũi chủ yếu phải tìm ra vết tích nhỏ như sợi tơ. Với đàn ông mũi là thè, với đàn bà mũi là phu. Vết ấy hiện lên là phu hoặc thè cung khuỷt hâm. Coi mắt phải hiểu ánh mắt, khuyết điểm là đào hoa nhẫn ám tàng đâm quang đấy là một phá tướng. Coi môi chủ yếu là nhan sắc, qua sắc môi tìm ra âm sú (hôi hám của sinh thực khí) đó là ám phá cực hại. Coi thanh tướng phải nghe được âm sắc; có tiếng nói biều thị một sự khuyết hâm của khuê phòng chẳng những chứng tỏ là đâm phu còn là loại vợ bị ruồng bỏ nữa. Cô Lý Thái Phượng ám tướng hiện ở trên môi.

Nói đến đây bàn bên kia đã dám. Bà họ Hạ dẫn một bà sang bên này nói với Thái đầu Điều kim Ngao rằng : Thưa tiên sinh đây là bà bạn thân họ Cửu của

tôi. Bà có cậu con năm nay 30 tuổi lấy vợ đã ba năm nay vẫn hiếm hoi, thày số báo rằng chính phòng tử túc bất vượng nên có ý muốn chọn thiếp cho cậu ấy. Vậy Lý tiều thư làm thiếp được chăng ?

Thái đầu đáp : Người ta thường lấy thiếp để hưởng sắc, thì lấy kỹ nữ cũng không sao. Như bà đây muốn chồng có cháu quí thì hà tất phải cần Lý tiều thư, Tôi muốn nói thẳng ra xin hai bà thứ lỗi, thế cậu nhà vẫn là khách hàng quen thuộc của Lý Thái Phượng ư ? Hay do ai giới thiệu với cậu ấy ?

Hai bà đỏ mặt và đám họ Trịnh cũng ngỡ ngàng.

Giây lâu bà họ Cửu nói :

Cháu hiện ở Thiên Tân và không quen Thái Phượng, do bạn bè giới thiệu, họ cũng cho biết cô ấy là một kỹ nữ nỗi tiếng nhưng tài sắc tướng mạo kẽ vào loại khá đáng là viên ngọc bích của một tiều gia. Thêm nữa con dâu cả của tôi kẽ cũng hơi đúng tuổi, cho nên khi cháu nó thấy nơi Lý thái Phượng như thế thì vui lòng ngay.

Điếu Kim Ngao nói :

Cậu ấy quyết định rồi tôi nói nhiều làm gì. Nếu tin tướng số đó là một vấn đề, bằng như không tin thì nói là thừa.

Bà họ Cửu vội nói luôn :

Thưa tiên sinh, cháu nó tin tướng số lắm. Sở dĩ còn chù chừ đến nay chính là tại nó muốn coi xem số mạng Lý tiều thư cho rõ ràng đấy ạ.

Điếc Kim Ngao nói :

Theo tôi thì việc hôn sự không thành đâu. Thứ nhất tướng mạo Thái Phượng tuy rất đẹp nhưng cô ta không thể lấy chồng trước 25 tuổi, lấy chồng cô ta nhất định phải lấy người hơn mình ít nhất là 24 tuổi. Thứ hai Thái Phượng tuy có tướng vượng phu, nhưng về tử tức hoàn toàn hỏng, cái mục đích thứ thiếp sinh tử của cậu nhà không thể thực hiện được. Thứ ba Thai Phượng tuy nghi dung mỹ lệ nhưng có ám phá tướng khó vừa lòng chồng.

Chàng họ Cửu vẫn còn tiếc rẻ chưa tin hẳn lời Thái đều, nhờ bạn đi điều tra thêm nữa thì được biết rằng ám phá tướng của Thái Phượng là âm sú rất nặng không một anh chàng nào chịu nổi.

Về sau Thái Phượng đúng lúc nàng 26 tuổi nàng lấy một ông lái muối giàu có họ Vương, ông ta năm ấy 50 tuổi. Vì khứu giác bị hỏng nên đối với ám phá tướng của Thái Phượng ông tuyệt đối chẳng hay biết. Cũng kẽ từ đấy nàng thoát hẳn nghiệp lầu xanh. Thế mới hay thử lợn thiu đã có thành hoàng nghẹt mũi, ông trời xếp lớp việc đời quả là tuyệt diệu.

Tướng nhất tiện thật lạ kỳ. Người đàn bà dù cho có đẹp như sao băng nếu phạm phải cũng đành cam phận.

*Mùi tục lụy như rồng kia cay đắng,
Vui chỉ mà đeo đắng trần duyên.*

Một nét cực quý của đàn bà: Bất đới lan chi nhi tự hương.

Sách tướng viết : Bất đới lan chi nhi tự hương nghĩa là không dắt hoa lan hoa hồng mà thân thè tự thơm tho.

Hôi hám thân thè hoặc hôi hám riêng bất cứ bộ vị nào đều là tiện tướng như tóc hôi, miệng hôi, nách hôi, âm sú là một trong những tướng lục ác mà âm sú nặng nhất. Ca dao ta có câu :

Thổi tai hôi nách định định.

Chẳng ai hôi đến cậy mình chính chuyên.

đều chỉ một loại tiện tướng.

Đời vua Càn Long nhà Thanh ở vùng Tân Cương có một bộ tộc Hồi giáo do thủ lãnh Hoắc Tập Chiêm cai

quản. Vợ Hoắc Tập Chiêm là Hương Phi. Thân thể nàng ra sao không ai biết nhưng ai cũng biết tiếng rồng toàn bộ thân thè nàng tiết ra thứ hương thơm dị kỳ cao quý và ngây ngất và nhan sắc nàng mĩ lệ vô song. Vua Càn Long say mê người kỹ nữ liền sai đại tướng là Diêu Huệ phò tá là Lưu Bá Xuất linh đại quân tấn công bộ tộc đó. Vua Càn Long ra lệnh tránh mọi sát hại cướp phá và điều quan trọng nhất là phải bắt sống Hương Phi. Quân Thanh tiến tới biên thành, Hoắc Tập Chiêm kháng cự bị bộ hạ làm phản bắn chết. Diêu Huệ bắt được Hương Phi về dâng Càn Long. Hương Phi chưa biết chồng đã bị giết nên nàng vẫn mong đợi đê gặp mặt chồng. Càn Long sủng ái như hạt ngọc quý, hy vọng một ngày kia nàng sẽ nguôi và ông vui lòng chờ cơ hội. Hương Phi muốn gì lập tức chiều ngay. Nhưng đã sáu tháng trường Càn Long vẫn tuyệt nhiên không làm thế nào gần gũi Hương Phi dù chỉ là chuyện nắm dôi tay.

Say mê vẻ quyến rủ Càn Long thường lừa lúc Hương Phi không lưu ý ông đứng ngàn ngơ ngắm nghĩa nàng không biết chán. Một bữa, Hương Phi vừa tắm xong, hương thơm kỳ lạ từ người nàng bốc ra, ôi tuyệt diệu khiến cho ông vua đa tình cầm lòng chẳng được sòng vào ngoa thất của nàng và bị Hương Phi cự tuyệt tàn nhẫn. Càn Long dành lùi thủi di ra và nói cho nàng biết rằng đừng chờ Hoắc Tập Chiêm nữa hắn đã bị bắn chết rồi. Hương Phi từ khi biết tin chồng, nàng khóc

lúc ngày đêm Càn Long thấy nàng ủ rũ tìm cách chiều chuộng, rút cục vẫn chẳng lay chuyền được nàng. Chuyện đến tai Hoàng Thái Hậu, Bà cho người ám hại giết Hương Phi. Càn Long nghe tin than tiếc mãi.

Người mang tướng bất đối lan chi nhi tự hương bao giờ cũng là người cao quý, tao nhã, kiên trinh, doan trang, doan chính.

Trong Cung oán ngâm khúc, Ôn như Hầu viết :

Hoa xuân nở còn phong mòn nhị.

Nguyệt thu kia chưa hé hầm quang.

Hồng lâu còn khóa then sương.

Thân khuê còn rấm mùi hương khuynh thành.

Thật đúng vậy, đẹp và thơm không thể tách rời nhau. Tuy cũng như tướng trên diềm này hoàn toàn đồng ý. Từ ngàn xưa con người bằng đủ mọi cách đi tìm chút hương thơm nhân tạo nhưng cho đến bây giờ vẫn không chiến thắng dù chỉ mảy may hương thơm trời cho nghĩa là hương thơm của tướng cách.

xii

Dày và mỏng đối với nhận thân phụ nữ

Những người thắt dây lưng ống

Vừa khéo chiều chồng vừa khéo nuôi con

Những người béo trục béo tròn

Ăn vụng như chớp đánh con cá ngày

Chẳng hiểu người xưa đặt ra câu phong dao trên đây theo ý nghĩa nào. Khéo chiều chồng chỉ đúng theo ý nghĩa yêu đương tình dục và khéo nuôi con chắc chắn không thể đúng của tướng thuật nói vượng phu vượng tử được, Còn béo tròn thì cần phải xét lại cho kỹ, nếu cái béo núng nính thịt mỡ quá nhiều so với xương cốt thì thật là thứ đàn bà ăn vụng như chớp đánh con cá ngày chẳng những thế

tướng cách nhục bất xứng cốt chưa chắc đã có con mà đánh mắng.

Theo tướng thư đàn ba thắt đáy lưng ong thuộc loại mình mỏng không hậu trọng là tướng cách phong trần đa truân mặc dầu đó cũng là tướng cách phong lưu. Về phụ nữ tướng thuật lấy hậu trọng mình đầy đặn làm thượng cách cho quý cũng như phú. Người ta có thể kiểm chứng định luật này rất dễ dàng bằng cách trông tướng phu nhân các vị nguyên thủ kề từ Elizabeth, hoàng hậu, Sirikit, Farah Dibah v.v... không ai là không yêu viên bối hậu (lưng đầy eo tròn) ngoại trừ Jacqueline Kennedy.

Đàn bà khác với đàn ông ở tướng đầy mỏng này. Đàn ông điều hình, mộc hình gầy cao thanh tú là quý. Nhưng đàn bà tướng thân như phong liễu không bao giờ là tốt cả. Đọc trong Hồng Lâu Mộng tác giả Tào Tuyết Cần tả các mỹ nhân nào Tiết Bảo Cầm eo như con thủy xà, thân như trái đào non ; nào Sứ Sương Vân lưng ong tay dài, trông tựa như con thiên nga ; nào Vương Hi Phượng với hai câu phấn diện hàm xuân uy bắt lộ, đàn thần vị khải tiểu tiên khai. Hết thảy đều có vẻ đẹp thân như phong liễu cho nên Hồng Lâu Mộng mới là cuốn tiểu thuyết diễm tình đầy nước mắt.

Nói đến tướng hậu trọng cần phải lưu ý những điểm căn bản sau đây :

Hậu trọng là đầy và nặng theo nghĩa đen. Tuy nhiên nếu người đầy và nặng thì bước đi phải nhẹ nhàng sách

tướng gọi là thân trọng bộ khinh (minh nặng bước nhẹ) mới quý. Trái lại minh dày nặng mà đi như cõi dã là không đúng cách, nếu minh nhẹ mà bước nặng là tướng nô tỳ.

Hậu trọng không phải là béo múp mỉp cử động hay oằn thịt rung lên. Sách tướng dậy: nhục da cốt thiều (thịt nhiều xương ít) là tướng tú bà, tướng không con. Xương với thịt phải cân xứng tuyệt đối.

Hậu trọng cần da dẻ mịn màng, không bóng lên như bôi dầu da bóng nhẽ minh dày là đậm tiện chi tướng.

Hậu trọng những cần nhục tàng (thịt ăn) nghĩa là chắc gọn không sồ sề lôi thôi. Sồ sề là tướng ăn mất phần chồng phần con.

Hậu trọng nhưng trông phong thái không được thô lỗ.

XIII

Dung nghi tươi tắn và dung nghi buồn bã

Tướng thuật có đưa ra một định lý căn bản là tướng tùy tâm biến (tướng do tâm mà biến đổi) tinh thần ảnh hưởng mạnh đến hình thái và sinh lý. Phàm con người ta lúc nào cũng uất giận ưu sầu thành thói quen sẽ khiến cho bộ mặt hình dạng biến thành tướng bần khoda. Sách nội kinh viết : Ưu tư làm hại con tì, buồn bức làm cho khí tiêu tán, Bởi thế các đạo gia xưa thường dậy người ta lấy tinh thần hoan hỉ để nuôi dưỡng thần khí. Người vui tính bao giờ cũng không mau già và dễ gặp may mắn.

Nguyễn Du trong truyện Kiều ngay từ đầu đã nói rõ cái lý do đoạn đường của nàng hiền hiện qua tâm lý lúc nào cũng buồn khoda. Nàng giỏi cung thương ca khúc

nhưng luôn luôn bị ám ảnh bởi một thiên bạo mệnh lại càng náo nháo. Cho nên khi qua mệ Đạm Tiên nàng đã linh cảm đây chính là cuộc đời nàng đẽ mà ủ dột nét hoà, sầu tuôn đứt nối chau sa vẫn dài, Kiều hầu như đã tiên đoán cho bản thân nàng.

*Răng hồng nhan tự thưở xưa
Cái điệu bạo mệnh có chừa ai đau.*

Kiều tuyệt đẹp nhưng đẹp với dung nghi buồn bã mà dung nghi buồn bã theo sách tướng không phải là một tướng tốt. Với tướng thuật dung nghi buồn bã chưa chất một cuộc đời không yên ổn ít gặp thuận cảnh mà lại gặp nhiều nghịch cảnh. Nó cũng chưa chất tính dâm của phụ nữ. Liễu Trang tướng pháp viết: người đàn bà mặt buồn buồn hay vướn lunge thở dài là đa dâm. Thời Nhật Bản xâm lăng Trung Quốc, tạo dựng nguy quyền Uông Tinh Vệ và lập một cơ sở mật vụ số 716 có vụ nàng Trịnh tần Như muru sát Đinh mặc Thuần mật vụ trưởng đã làm sôi nổi lòng yêu nước của thanh niên nam nữ Trung Quốc lúc đó.

Trịnh tần Như là hoa khôi của một trường nữ học Thượng Hải, nàng đẹp mê hồn, dung nghi càng đẹp với những nét buồn thảm. Hàng ngày Trịnh tần Như đẹp xe đạp đi học, với 16 tuổi ngây thơ không ai ngờ nàng là một gián điệp quan trọng của Trùng Khánh (thuộc chánh phủ kháng chiến). Đinh mặc Thuần say mê Trịnh tần Như và nhờ vậy nàng đã đem về nhiều cho phe kháng chiến nhiều

tin tức quí báu. Sau đó đột nhiên nàng được lệnh hạ sát Đinh mặc Thuần theo kế hoạch đúng ngày đúng giờ nàng phải dụ Thuần đến một tiệm buôn lớn ở Thượng Hải, xuống xe nàng sẽ ra trước vàn hoài người nằm xuống, nơi ấy đã có người đợi sẵn lia vào trong xe một loạt đạn tiểu liên. Kết quả Đinh mặc Thuần không chết và Trịnh tần Như bị gián điệp Nhật bắt đem xử tử. Lúc ra pháp trường, nàng chỉ đưa ra lời yêu cầu đừng bắn vào mặt nàng hãy để dung nhan đẹp đẽ của nàng nguyên vẹn. Về sau người ta tìm thấy cuốn nhật ký của nàng trong đó ghi về lời thầy tướng số đoán tướng nàng sẽ bắt đặc thiện chung vì lỗ buồng râu quá lộ trên mặt sắc đẹp của nàng.

Với văn chương Người em sầu mộng đúng là một tuyệt tác của muôn đời, tuy nhiên tướng thật là lại nghĩ khác và không bao giờ hài lòng với nhan sắc diễm lệ đối với tâm lý tang hoa dạ khóc (tang hoa dạ khóc là khóc đêm và chôn hoa) trong tiêu thuyết Tuyệt hồng lụa sứ.

Phân tích lẽ quý tiện của tướng đàn bà.

Con người sinh ra chịu ảnh hưởng tốt xấu của trời đất và sự chi phối của ngũ hành. Kinh dịch viết :

Kiền đạo thành nam.

Khôn đạo thành nữ.

Lại phân ra âm dương và cương nhu.

Tướng nam tử khác với nữ tử. Tướng đàn bà lấy nhu làm căn bản, tướng đàn ông lấy nhu làm hình thái. Thanh là quý, đục là tiện. Tuy nhiên nếu quá nhu lại là dâm, quá cương lại là khinh khắc. Hành động kinh phù (bồng bột lộ liễu) như cột nhã như chiều chuộng là dâm, Đàn bà con gái cặp mắt như thu thủy, sắc như hoa đào,

mới hé môi đã làm người say đắm thì dù cho ăn trong thâm khuê cũng khó lòng trình tiết. Con gái nhãnh quang bong ra chủ dâm. Sách tống viết :

Bán tiểu hâm tình dâm dị dụ.

Nhãnh quang lưu lộ định tham dâm.

Tướng đàn bà con gái cần có ăn đường nồi ngay ngắn mới giúp chồng phát đạt hưng gia. Nhãnh tú thàn tàng thi sinh quý tử. Mũi trái mập treo vương phu thành danh và có tài quyền. Điện, quyền quá cao khắc tử, hình phu, tính hồn lão. Mắt vàng tóc đỏ muộn chồng. Vai so lưng lượn ấu niên bần tiện. Vàng nhiều ngọc lầm chỉ bời tai rộng mũi lớn. Áo gấm đeo vàng là do mặt đầy đặn vuông vắn, Mắt phượng, trán sáng, má đầy lấp chồng cực phẩm. Trán lệch, cằm nhọn, quyền ngang nghèo mặt rệp.

Dương quý Phi hiếu sắc chỉ vì nhãnh lộ quang. Tạ đạo Uần tai cao bời tại huyết hòa minh nhuận. Nàng Lục Châu reo minh tự vận do ư nhãnh lộ uông uông và ăn đường khuyết hâm. Võ tắc Thiên lên vị chánh cung hoàng hậu nhờ mặt tròn môi đỏ. Vương chiêu Quân chết ở Bắc Phiên vì chung miệng nhỏ, trán ám, răng nhọn. Vợ Chu Mãi Thần không chịu được cảnh khô vì lẽ miệng rộng, eo nhỏ thân thô. Đàn bà oanh liệt thì mắt lớn mi ngang. Xuất giá vương phu ích tử mũi sáng, môi hồng ăn đường rộng Nửa đời mà chưa chồng, sắc ám, tiếng khô, thần thô. Một đôi mắt đẹp thiên nhiên tinh cách

thông minh. Suốt đời phúc lộc nhưng đa dâm, - da trắng như ngọc, lưỡng nhẫn phù quang. Chân mày cánh cung lấy chồng hiền. Ngón tay như măng trúc, da thịt sắc nhuận lấy chồng rất sang, thanh như tấu nhạc du dương chung tu phú quý. Điện mạo đoạn, nghiêm ôn nhã, chồng làm nên (làm vợ kẻ nghèo hèn chỉ vì huyết khi bắt nhuận). Vợ người giàu có, bụng dày rốn sâu. Môi mỏng, da khô đàn bà lăm mồm hay hót. Đầu vú nhỏ, rốn lồi sinh con ngu ngoan vô năng. Gia đạo hưng thịnh, ăn đường sáng sủa, huyết sắc quang hoa. Khắc tử táng phu, mũi ám hầm, ăn đường nhiều vết phá. Mắt lớn quyền cao, cướp quyền chồng. Trán rộng, tóc thấp (tóc con mọc cả trên trán) thì táng tử hình phu và phá tài. Xương thô, thịt rắn, chân chồng, dâm tiện. Nội trợ hiền năng, bởi chung môi hồng nhẫn tú. Minh nhẹ bước nặng, loại hạ lưu. Ăn nói ôn hòa, trị gia khôn khéo.

XV

Bầy tướng hiền, bốn đức và bầy sát của phụ nữ.

Nữ tử có 7 tướng hiền khả dĩ nhìn thấy qua diện mạo :

- a - Đi đứng ngay ngắn, thề trọng.
  - b - Tam đình đều đặn sáng sủa.
  - c - Dung mạo đoan trang.
  - d - Không nói thừa, nhiều mồm loa mép giải.
  - e — Lúc ngồi, lúc nghỉ ngay ngắn hiền hòa không nề nang trốn eo.
  - f — Ngũ quan đều đặn.
  - g — Tam đình tương phối.
- Có bầy tướng trên thì đẻ con đẹp đẽ thông minh và vượng phu.

Nữ tử có bốn đức

- 1 — Không cạnh tranh với người khác.
- 2 — Lúc khóc sờ không oán ngôn.
- 3 — Ăn uống điều độ giờ giấc.
- 4 — Nghe chuyện không kinh dị, nóng giận không hổ hả lộ ra ngoài mặt, điềm tĩnh ôn nhã.

Phàm đàn bà mà đoan trang, nghiêm cung, hình thể đoan chính làm việc chu tất sáng suốt, ngồi không siêu vẹo, ngực rộng mình dày, vẻ mặt vui, sắc mặt nhuận đều là quý phụ cực vượng phu.

Nữ tử có bảy sát tướng :

- Mắt đẹp nhưng mắt vàng là nhất sát.
- Mắt lớn mà mày thô là nhì sát.
- Mắt to miệng nhỏ là tam sát.
- Mũi có vết là tứ sát.
- Tai không luân quách (vành trong vành ngoài) là ngũ sát.
- Tóc đen mày thưa là thất sát.

Phạm thất sát dù mặt mày không khuyết h้าm ngũ quan đoan chính cũng vất và hoặc thế nào cũng có tinh duyên bất chính.

Sách tướng có câu :

- Sắc như đào hoa diện như ngân.
Thùy trì mỹ tướng phản sinh sân.
Hình phu hại tử vô thành nhật.
Chỉ hảo hao nha liễu hạng văn,*

Sắc như hoa đào, mặt như áng bạc.

Ai ngờ mỹ tướng lại bị phá.

Hình phu hại tử, vạn sự nan thành.

Biến ra hạng hoa tường liễu ngõa.

Tướng đàn bà kỵ, trán lông mọc soáy, trán cao
diện hăm, trán có ti vết.

Tướng đàn bà kỵ thiếu niên tóc rụng, da căng xương
nhô, mặt dài miệng lớn, mặt gầy nồi gân, mặt nhọn eo
nhô. Sơn căn thấp, hăm, gầy, cầm vẹo, tiếng nói oang
oang hay khàn khàn, tính nóng như lửa, mặt có bạch khí
như trát phấn, tính thần thô đục, da thịt lạnh như băng,
bàn tay thô to, vai lưng siêu lệch.

XVI

Bàn về tính chất của người đàn bà yêu quái.

Yêu phụ (Vampire) không phải là người đàn bà tham dâm hay dâm loạn mà là người đàn bà dùng tình dục như một thủ đoạn để chi phối nam giới. Mục đích của người đàn bà yêu quái không ở nơi thỏa mãn tình dục, mục đích ở nơi chi phối đàn ông.

Dumas đã tả tâm lý của yêu phụ qua lời nàng Gautier tức Trà hoa nữ :

“ Tất cả đàn ông đều cùng một ruột. Khi chúng được thỏa mãn rồi là bắt đầu chán ghét, nếu người đàn bà yêu chúng, chúng dễ dàng ruồng bỏ và áp chế. Riêng tôi, tôi không bao giờ để cho đàn ông thỏa mãn, và bắt chúng

chứ ba điều kiện của tôi : tin tôi hoàn toàn, nghe tôi tuyệt đối và quỳ mọp dưới chân tôi. Ba điều kiện trên đây là đòi hỏi căn bản của bất cứ yêu phụ nào. Nàng đem dung mạo mỹ lệ, và xác thịt khiêu gợi cùng miệng lưỡi gian ngoa để thỏa mãn tâm lý bạo chúa trong người nàng. Đàn ông trước đàn bà yêu quái chỉ là một loại đồ chơi. Tình yêu được đòi thành thứ vũ khí đấu tranh. Ái tình tiêu diệt và nhu yếu chỉ phổi làm chủ tể.

Tướng cách yêu phụ phải kết hợp vững chắc giữa tâm lý với hình thái mới đoán biết được.

Yêu phụ thường có ba đặc điểm :

— Đẹp là lùng ma quái.

— Lòng tự tin rất cao.

— Đa năng hoặc thông minh hơn người.

Tâm lý học phân chia hai loại :

a) Yêu phụ trong máu huyết, bản chất từ nhỏ đến lớn.

b) Yêu phụ do biến thái của một duyên cớ uất ức đau khổ.

Sử Trung Quốc có nàng Bao Tự ái phi của vua U Vương đời Đông Chu là người đàn bà mang bản chất yêu phụ. Yêu phụ do biến thái là nàng Ngư Huyền Cơ, truyện nàng như sau :

Đời Đường có hai nữ thi sĩ luôn lạc làm kỹ nữ là : Tiết Dao và Ngư Huyền Cơ.

Ngư Huyền Cơ nổi danh ở Trường An giữa lúc trên chính trị nạn đảng tranh giữa Ngư tăng Nho và Lưu đức

Dù đang hồi kínock liệt các sĩ đại phu chán ghét chính trị tìm quên lảng vào cuộc sống văn nhân phong nhã mượn rượu tiêu sầu, tìm gai nhán giải muộn. Trong đám có hai nhà thơ lớn là Ôn đình Quân và Hồ Đào Hai người rất quen thuộc với các xóm yêu hoa và đã phát hiện ta thiên tài thi phú của danh kỵ Ngư Huyền Cơ. Tuy là hai bạn tâm giao nhưng số phận Hồ Đào thi vinh quí mà số phận Ôn đình Quân thì lận đận. Hồ Đào làm quan đến chức Thái tử Thiếu bảo, còn Ôn đình Quân ba lần thi không đỗ tiến sĩ lại bị các người chấp chánh đương thời không ưa vì tính ông phóng lăng khinh bạc, Bởi lẽ Ôn đình Quân với Ngư Huyền Cơ ngay từ phút đầu gặp gỡ đã thành ra hai kẻ phong trần tri kỷ. Ôn đình Quân nhạy nòng làm môn đệ thi học. Buổi sơ tập Ôn đình Quân lấy thi đề Giang biên liễu (Cây liễu bên sông) đề Ngư Huyền Cơ làm bài thơ theo thề ngũ ngôn. Ngư Huyền Cơ chỉ mười phút sau đã viết xong :

Thụy sắc liên hoang ngàn.
 Yên tư nhập viễn lâu.
 Ánh bồ thu thủy điện.
 Hoa lạc điểu nhân đỗ.
 Căn lão tàng ngư quật.
 Chi đê hệ khách thuyền.
 Tiêu tiêu phong vũ dạ.
 Kinh mộng phục thiên sầu.

Thơ mỗi ngày gọt rũa càng hay tai mỗi tinh của Ngư

Huyền Cơ càng dâng thăm dõi với thi nhân Ôn đình Quân trong khi Hồ Đào cũng yêu nàng. Ngư huyền Cơ không đáp lại tình của Hồ Đào vì họ Hồ thiếu phong thái hào hùng khí phách. Phần Ôn đình Quân tự thấy thân thể mình lênh đênh, tự thấy mình diện mạo xấu xa không xứng với nàng nên bỏ đi. Bơ vơ Ngư huyền Cơ bị tú bà già bán cho Lý Úc làm thiếp. Đêm động phòng nàng cự tuyệt rồi bị vợ chồng Lý Úc xua đuổi, Ngư huyền Cơ đến đến Nghi Quan nguyệt làm đạo sĩ.

Do thất bại luyến ái, lại vốn là người tài sắc nên tâm sự uất ức khôn nguôi. Ngư huyền Cơ trở nên dâm đãng gian hoạt, nàng dùng noi tu hành để làm những chuyện động trời. Nàng dụ hoặc đàn ông lực lưỡng người để tò chúc ăn cướp giết người. Tội lỗi chồng chất triều đình bắt hạ ngục và phán quyết tử hình.

XVII

Liễu trang thu đàm nguyệt. tướng phu nhân ca

Sát tế tam quyền diện, (trán gò lưỡng quyền cao sát chồng), Ly phu ngách bất bình, (trán lệch biệt ly phu tử). Dục tri tam độ giá, nữ tác trượng phu thanh, (muốn biết tại sao ba lần lấy chồng, ấy chỉ vì tiếng nói đàn ông). Nữ nhân giao tất họa, phong yêu khẩu đại thùy, như tư y thực bạc, bội tể khuróc vi phi, (còn gái ngồi rung đài, lưng ong miệng rộng hai góc miệng chảy xuống, nghèo khổ không đủ ăn đủ mặc, bỏ chồng). Nữ nhân đào hoa nhẫn, tu phòng liễu diệp mì, vô môi do tự giá, nguyệt hạ ước nhân kỳ. (đàn bà đôi mắt đào hoa, lại thêm lông mày lá liễu tắt lắng lơ hẹn hò con trai dưới trăng và lấy chồng không cần cưới hỏi mai mối),

Kiến nhân yểm khẩu tiêu, thủ quán lược mị đầu,
đối nhân du nhẫn đỗ, chung tu săn khách du.

(Thấy người bưng miệng cười, tay quen vuốt mày vuốt tóc, trước mặt mà hay nhìn lén, con gái dễ theo trai).

Cốt thô chung thị tiện, nhẫn đại bắt vì lương, mi như tân nguyệt khúc, dạ dạ hoán tân lang.

(Xương thô là tiện tướng, thêm mắt to và đôi mày cong như trăng đầu tháng thì đúng là loại đàn bà lang chạ.)

Diện ngưỡng đa bần tiện, hung cao tất khốn cùng, thành hùng phượng hại trọng, sắc nhuận ý tình nùng.

(Mặt vênh phần nhiều bần tiện, ngực ưỡn dẽ cùng khốn, tiếng nói đàn ông và sắc da hồng nhuận thì giết chồng bằng tinh đa dâm).

Dương mục ý tình đa, hà tình ý bất hòa, vô mao âm hộ tiện, vô xú bất kha kha.

(Chọn chọn mắt dẽ, thao láo mắt tôm, âm hộ vô mao là tướng dâm tiện cùng khồ).

Vô sự đói sầu dung, trần hôi mẫn diện lung, sinh ban tịnh hắc tử, tử hướng điều minh trung.

(Vô sự mà vẻ buồn rịt, mặt sạm đen như có tro bụi bám và lấm tấm ban điểm là tướng chết).

Yêu triết bộ hành hoành, chung chiêu thụ khổ tân, y lương tam độ nhật, bối tích thị thành khang.

(Eo gầy như bước ngang sóm chiêu tân khổ. Lưng thành rãnh bùa nay lo bùa mai).

Thanh tự phá đồng la, tam hình lục hại đa, ngữ ngôn như két sáp, đáo xú bị nhân ma.

(Đàn bà tiếng như lệnh vỡ là loại tam hình lục hại, con gái tiếng lì nhí không gãy gọn hay bị lừa dối dụ dỗ).

Nha sĩ nhược sán sa, thanh hoảng hắc bất nghi, nhược như lụu tử dạng, phú quý thị hiền thê.

(Răng mọc lởm chởm, màu sắc vàng lẩn lộn với xám không tốt, răng phải đều như hạt lựu mới là hiền thê phú quý).

Khầu bạc tí hưu bạc, nhỉ luân hưu phản quách, phát đoán nhẫn mi nùng nhất sinh bất an lạc.

(Miệng mỏng mũi cũng mỏng, vành tai luân cách lộn ngược tóc ngắn thưa mà rậm, cuộc sống không yên vui).

Âm thực đại lâm ly, nan vi qui hiền thê, mi tiễn sinh hắc tử, dạ dạ săn nhân qui.

(Ăn uống roi vãi vung töe không thể là hiền thê, mày nhọn lại có mốt ruồi, đến đêm hò hẹn tư tình).

xviii

Khám phá những dấu vết của ngoại tình, dấu vết của những cuộc đi hoang

Ngoại tình như nàng Phan kim Liên cho Võ đại Lang mọc sừng một cách trắng trợn rán bánh bao chồng đứng bán ở đầu đường để được rảnh rang làm tình với Tây môn Khánh. Thế vẫn chưa đủ nàng còn bầy miru với gian phu giết chồng. Những vụ ngoại tình ấy thì khỏi phải khám phá cũng như ngoại tình cơm bữa xảy ra tại các xã hội Tây Phương bây giờ.

Tướng thuật là để khám phá bí ẩn đồi người trong đó có những tình yêu vụng trộm lén lút.

Bên Tây Phương thiên hạ đọc Physiologie du Mariage

của Honoré de Balzac đề luận đoán tâm lý và cử chỉ đàn bà. Nhưng ở Đông Phương, với tướng thuật người ta có thể nhìn thấy hẳn hoi dấu vết của ngoại tình hay những cuộc đi hoang.

Một tướng gia danh tiếng Nhật Bản tên Tam Thạch thẳng Ngũ Lang sau khi đã tổng hợp và căn cứ và Nguyên lý tướng pháp Trung Quốc đã viết về tướng thông gian như sau. Trước hết là khám phá qua bộ phận mũi. Dưới mũi ai ai cũng có đường ranh và nhân trung. Theo sách tướng mũi là biểu hiện của phát động ý lực có thể ví như sinh thực khí của nam nhân. Còn môi miệng tượng trưng cho sinh thực khí của nữ nhân. Do đó đường ranh giữa miệng thường báo hiệu quan hệ nam nữ. Nếu chú ý thấy nhân trung có một đường đỏ (xích tuyến) nhỏ như tơ nhện chạy ngang, đấy là dấu hiệu báo sự bất trinh khiết. Người có vết là một phu nhân thì tất «bà lớn» ăn vụng. Người có vết là một tiểu thư thì cô nương hết còn là sứ nữ. Xích tuyến phải coi giữa thanh thiên bạch nhật mới tỏ tường, chó có xem tướng gà mờ mà rơi vào thảm cảnh của chàng Trương. Khám phá xích tuyến là khám phá những vụ ngoại tình tế nhị khó biết nhất.

Rõ rệt hơn, nhưng chỉ để nhận xét tình vụng trộm của các quả phụ phong lưu đó là những vết ám đèn tùng vàng nhỏ tròn như cúc áo àn hiện ở phần trên mũi, hoặc dài năm vắt ngang. Hoặc nếu không là quả phụ thì

vết ấy báo cho biết người đàn bà có thêm chồng bí mật. Hắc luân cũng có thể hiện ở hiên môn hay phu thê cung (khoảng giữa đuôi mắt và tóc mai).

Ở phu thê cung khả dĩ tìm thấy vết tích dâm bằng một khoang màu hồng (như da non) nằm dưới từ đáy xuống đầu quyền (lưỡng quyền), nhưng nếu quá ba ngày rồi thì vết ấy mất đi. Trong trường hợp bị cưỡng bức nó không hiện lên. Nếu hiện lên nó chứng minh một ý nguyện hoàn toàn.

Người đàn bà hoang dâm vô độ, nhiều tình nhâp thì chứng tích in trên mặt trên bộ vị sách tướng gọi là nam nữ cung (khoảng mi mắt bên dưới đi xuống hai phân). Nếu thấy một trực tuyến sắc đen chạy từ nam nữ cung mắt này sang mắt bên kia vắt qua sống mũi là quan hệ lưỡng tính đều đều không gián đoạn. Nếu nam nữ cung của mỗi bên mắt, sắc đen như hình núi non là đã qua thời luyến ái cuồng nhiệt nay còn say mê giảm bớt. Nếu lúc hiện lúc ẩn biến hóa trong chớp mắt là quan hệ không liên tục thường bị gián đoạn. Đàn bà ngoại tình hầu như tự thả lỏng vô cấm kỵ thì dưới mắt có những dì văn (vết nhir vết nhăn nhưng mang tính chất dì thường) hoặc ẩn một làn gân xanh chạy đến bên mũi thì mất.

XIX

**Bảy mươi hai tiện tướng
đàn bà phạm phải
tất nhiên tư dâm.**

Kama Soûtra (kinh ái tình của Ấn Độ) có viết : những người đàn bà hay ngồi bên cửa sổ, những người đàn bà hay đứng tựa bao lan rất dễ dụ dỗ.

(Les fenestrières et les balconières sont très faciles à séduire).

Đây là những kinh nghiệm về dâm túng, nhưng quá thô sơ.

Tướng thuật Trung Quốc đào sâu vấn đề hơn. Sách Liễu Trang tướng pháp ghi nhận 72 tiện tướng thuộc về dâm tính như sau.

Hai mắt phù quang.

Đào hoa diện.

Da trắng như phấn.

Huyết không hoa sắc (tròn lì).

Thịt mềm như bông (nhục nhuyễn như miên).

Da như tráng dầu (nhờn)

Mặt nhiều ban điểm (châm hương).

Đuôi mắt đồ xuống (khác với chẽch iên).

Chưa nói đã cười,

Lắc đầu sủa tay (lúc nói chuyện).

Điện đổi lưỡng tước (mặt nhọn trán thót).

Diện toàn lưỡng hám (ăn đường hay mũi hám nghĩa là bị thót vào).

Mặt tùng ụ thịt.

Nhẫn lô bạch quang (ba hoặc bốn phía lòng trắng).

Môi miệng hay mấp máy.

Góc miệng có vết (khẩu dốc sinh văn).

Đi như vjt, như ngỗng (lúc lắc đôi mông).

Cúi đầu liếc mắt.

Trông lén nhìn trộm.

Tự nói một mình.

Ngực tròn đít cong.

Vai so, eo nhô,

Rốn lồi, hướng hàn

Nhũ đầu chí địa.

Da dẻ nhăn nheo,

Trán nhon chân rung ? (ngách tiêm túc giao).

- Sỉ như bạch ngọc.
 Môi bệch mỏng dinh.
 Môi xanh môi xám.
 Một bước toàn thân lắc lư (nhất bộ tam giao).
 Bước như chim sẻ nhảy (dướii dướin).
 Nói cười bất định.
 Miệng lớn mặt sác (gầy).
 Thấy người che mặt.
 Cười như ngựa hi.
 Nói chuyện huyên thuyên (không câu nào ra câu nào).
 Nói một câu đứt ba đoạn.
 Đầu hạc, eo cong (hạc thái loan yêu).
 Thân như phong liễu.
 Âm hộ vô mao.
 Đầu gấu tai chuột (đầu to tai vèn).
 Rụt cổ lè lưỡi.
 Soa cảm cảm móng tay.
 Âm mao như cỏ.
 Mặt dài mắt tròn.
 Vân vê tà áo, răng gậm nhấm
 Uốn lưng thở dài.
 Âm hộ thiên về phía sau.
 Đi đầu đi trước.
 Đi hay ngoại cổ.
 Ngồi đứng không yên.
 Bắp đùi mọc lông.

Mái cong lưỡi phọn.
 Cử chỉ si mê.
 Đứng ngồi lệch chẹo.
 Trán dài tóc mai đậm.
 Răng qui răng chuột (răng nhỏ hoặc răng nhọn).
 Tinh tinh đa biến.
 Thân dài cõ ngắn.
 Mũi hếch lên trời.
 Mắt nhắm mi nhăn.
 Minh con rắn, ăn như chuột ăn.
 Cồ nhỏ, mày thưa thót.
 Ngón tay ngắn, eo lệch.
 Ăn không biết chán.
 Vô sự tự kinh (hay giật mình hãi sợ).
 Đầu vẹo, trán hẹp.
 Lưng uốn vào, bụng nhỏ thót.
 Ngủ mộng rền la,

Những nhận xét kỳ diệu của tướng thuật về phụ nữ và vận đào hoa.

Đàn bà thuộc loại da huyết thì đôi má ửng hồng trên trĩa, đầu lớn mắt và lỗ mũi nở nang, cổ đầy, thân thề mập mập, thùy chậu (dái tái) mọng, da thịt nhuộn. Có điểm đáng chú ý là phần trên thân này nở hơn phần dưới. Vì huyết dịch thường lưu lên phần bên trên nên hay nhức đầu hoa mắt, hay đỏ mặt. Ngoại quan như vậy là người tính tình dễ xung động, tham muôn dục mạnh hơn lý trí, và tính dục sớm bị khích động, Người này thuộc loại «gái bà» nghĩa là con gái đã nếm đủ tình yêu xác thịt.

Đàn bà nõn nà bụ bẫm (đẹp kiều Dương quý Phi) mảnh chắm thật đầy, má trắng ngần, thân thề nhu nhuyễn

nghĩa là người có lớp mỡ厚厚 dưới da khiến cho da thịt sáng sủa mịn màng, tinh tinh dễ thương nũng nịu dễ khiến cho đàn ông mê mệt. Loại người này ái tình phi thường nồng hậu đến độ si tình. Rất có thể bị hiếm hoi vì bệnh thuộc về bài tiết nơi thận,

Đàn bà gân cốt «gầy», mặt, thân, chântay dài, da ngâm ngâm đen, xương lộ. Đó là những người đàn bà ý chí mạnh hơn tinh dục, nhiều nhẫn nại tính. Loại này thường giỏi làm việc (cán bộ) ít đem lại vui thú cho tình yêu.

Nữ nhân thần kinh chất thì mặt tam dốc (trán rộng cằm thuôn) có sắc trắng xanh. Thân hình mảnh mai. Ứng tinh mẫn cảm dị thường. Đàn bà mang thề chất này rất lý tưởng rất say đắm, có thề là người băng giá (frigide) hay ngược lại là bồng cháy. Nếu đổi môi dày dặn hồng nhuận da tính vô tà, dày quá độ biến thành hoang dâm.

Về môi, càng mỏng càng bạc tinh. Môi thiếu sắc hồng nhuận xanh trắng tắt tinh đa nghi dễ biến đổi. Người đàn bà có tướng trên thường túng bấn, nếu dư dả tiền bạc thì hạnh phúc gia đình cũng tiêu điều.

Môi mỏng dẻo với miệng lớn thì ngồi lê mách lèo. Môi miệng không được quá khò, to quá không tốt mà nhỏ quá cũng không hay. Miệng quá nhỏ hay hà tiện vô lối, cố chấp miệng quá lớn dễ thành phóng đãng. Đàn bà đầu mỏ là tham tình lẩn tham tiền, ích kỷ. Môi trên phủ môi dưới là người tâm địa tốt, môi dưới chè là người hay tự ái không đủ sức bao dung để làm chủ gia đình.

Môi với đào hoa vận có quan hệ rất mật thiết, Môi dưới khắc sâu những vết thằng (trực văn) con trai con gái trong tình yêu yên ấm hòa mục dễ làm cho đối tượng thân mật. Môi loe ra không chụm lại được thì dễ truy lạc.

Tướng gia Nhật Bản Điền Khầu Nhị Châu có những nhận xét sau đây : Trán đầy đặn bằng bận và nở nang, chân tóc thanh sáng, con gái dễ được dị tính yêu kính, con trai dễ được dị tính tin cậy. Cả hai đều có nhiều hy vọng một vận đào hoa tốt đẹp. Trán lớn quá khò là tướng quả phụ. Con trai trán cao khoát tuy là dung mạo một triết học gia nhưng rộng quá cao quá thì học bất thành và hồn phổi đầu không toàn vẹn.

Con trai trán thấp hẹp hay bị con gái « ăn dỗ » tiền, con gái trán ngắn hẹp dễ bị con trai ngọt ngào lừa dối.

Ngách dốc (hai bên góc trán) sáng sủa sắc nhuận nở nang thì con gái hay gặp đàn ông hào hoa phong nhã gây cho ảnh hưởng tốt, con trai phát đạt sớm thê vân lương hảo. Trán trai gái có ti vết hoặc nốt ruồi tất bị người tình đầy dò, làm cho thất vọng.

Mặt gầy người béo thì tình yêu không mãn túc nhưng lập gia đình lại yên vui.

Dung nhan thanh tú, nam nữ thường gặp vận đào hoa rất tốt, gái lấy chồng sang, trai lấy vợ hiền.

Dung nhan đầy vẻ cô tịch, con gái nhận duyên chậm,

có lấy chồng rồi cũng rơi vào cảnh khê phòng độc túc; con trai bị phiền não bởi vợ con bệnh hoạn.

Da mặt mỏng mà mặt như bọc nước (nghĩa là thịt không chắc) đào hoa vận cực xấu khó lấy vợ lấy chồng, thiếu ái tình.

XXI

Một tích truyện hay.

Khao tướng mộng có đã lâu lầm đến đồi Đường, rất thịnh hành. Lúc ấy nổi tiếng về khoa này là các ông Lý thuần Phong, Viên thiên Chính và Viên lý Quân.

Lý thuần Phong và Viên thiên Chính là đôi bạn rất thân. Có lần hai người vào quán rượu ở Trường An, quán rượu này do một thiếu phụ đã ba mươi tuổi dung mạo chẳng lấy gì làm đặc sắc, nhưng đối với Lý thuần Phong và Viên thiên Chính thì vẫn đề trái ngược hẳn. Hai ông đã nhìn thấy ở người đàn bà này tướng cách của vị quý phu nhân cực phẩm. Có chí lại khuất thân tại quán rượu tầm thường? Đột nhiên nghe tin người thiếu phụ đó lấy Giám sát Ngự Sứ Mã Chu lừng lẫy đương thời. Cả đất Trường An ai cũng sững sốt, duy Lý thuần

Phong và Viên thiên Chính bấy giờ mới hết sức ngạc nhiên.

Phan Mã Chu người quê quán ở Nhiêm Bình huyện từ nhỏ hiếu học, bác thông kinh sử văn hay chữ tốt. Nhân vì thân phụ mất sớm, nhà nghèo phải đi làm công kiếm ăn. Một buổi chiều sau khi mệt việc, ông lững thững tản bộ trên cầu, chợt có tướng già qua đó chú mục nhìn ông rồi nói: « Tướng anh cực quý sao lại lặn lẩn nơi đây », Nghĩ đến thân phận lao đao đang bức mình nghe nói thế Mã Chu cho rằng kẻ giang hồ thuật sĩ muốn chě riêu nên lạnh lùng rảo bước. Chẳng ngờ tướng già kia chạy theo sau nói: Anh đừng giận, tôi không chě riêu anh cũng như không đòi hỏi anh cái gì, tướng mạo anh đại quí sắc nhuận khí sáng dáng đạt tất tốc đã lên lên như diều, gầm thét như sấm sét. Trong khoảng hai mươi năm sắp tới anh có thể lên tộc đỉnh danh vọng. Chỉ hiềm không thọ vậy anh hãy nhớ lời tôi gắng tạo nhân tích thiện.

Mã Chu tâm lý thật phan văn mỗi lần nhớ lại lời thầy tướng đem so sánh với hoàn cảnh cùng khổn trước mắt. Sang năm sau, Mã Chu phan đấu bỏ nghè làm công đem tài học thi thố dành được chức trợ giáo ở vùng Bắc Châu. Ở chức này Mã Chu buồn bã bất đắc chí suốt ngày say khịt bị cắp trên nhiều lần rầy la. Không chịu nhục, Mã Chu yêu cầu cho bãi chức. Mất việc Mã Chu lêu bêu. Một hôm đói quá Mã Chu vào quán rượu của thiếu phụ nói trên gọi ăn uống. Thấy khách tuy quần áo sô

bồ nhưng dong mạo khác người thiếu phụ biết là loại thất ý tài tử, trôi dạt bèo mây nên ân cần tiếp rước. Thiếu phụ vốn cũng là thứ nữ tử tài hoa nàng tự nguyện phải lấy được người chồng anh tuấn nếu không thì dành tự thực kỳ lực. Vừa gặp Mã Chu nàng thấy kinh mến ngay nên chẳng hiềm cách biệt nam nữ, nên chính nàng đã đề nghị lưu Mã Chu ở lại quán giúp nàng và đợi thời. Nhờ sự giới thiệu của thiếu phụ chủ quán rượu với người anh họ là Trung Lang Tướng Thường Hà. Bằng kế hoạch khéo léo suy tần của Hà, Mã Chu dần dần có chức vị khả quan. Đến triều vua Thái Tôn hạ triệu cho văn vũ bách quan ai ai cũng được dâng chính kiến đề cứu vãn tình thế bấy giờ. Sớ của Mã Chu được chú ý nhiều nhất. Thái Tôn cho gọi. Mã Chu đến triều kiến, lúc đàm đạo vua rất hài lòng bèn đặc cách phong làm Giám sát Ngự sử.

Tướng mũi quan đến hệ giàu nghèo vinh nhục của người ta như thế nào?

Vợ luận nam nữ, trên tướng mặt trong ngũ quan mũi là chủ. Tướng cách về mũi chia ra thượng cách và hạ cách. Thượng cách gồm ba loại :

- a- Thiện. Chỉ về phàm cách.
- b- Quý. Chỉ về quyền vị.
- c- Phú. Chỉ về tiền bạc.

Thiện thì không nhất định phú quý nhưng suốt đời yên vui và thiện chung (chết sung sướng). Quý vị tất đã giàu, phú vị tất là người tốt cho nên quý phú vị tất đã được suốt đời an lạc và thiện chung. Quý tướng đối mang ích cho người nhiều hơn, phú ít người thiện.

Bởi thế nếu luận về phúc tướng thì thiện mới thật là quý, sang đứng hàng nhì, giàu ở hàng ba, ba loại trên mỗi loại lại phân ra ba cấp thượng, trung, hạ như đại quý, trung quý, tiểu quý hay đại phú, trung phú, tiểu phú.

Thông thường coi tướng mũi nếu như thiện cách thì lấy thuận khiết đoan chính làm chủ, quý cách thì lấy thông thiên hữu thê (sống mũi thẳng đến ăn đường, nở, mạnh như còn đang vươn lên, phú cách thì lấy phong mẫn tàng không (dày, dày lỗ mũi không lộ). Đây mới là đại lược, còn muốn đoán định thượng trung hạ thì phải phối hợp với toàn cục hay ngũ quan.

Tướng gia Tân Tứ Gia Phê tướng Tôn Trung Sơn như sau : Tị đại thiện đại quý đần vô phú (mũi thiện, rất quý nhưng không giàu). Cũng Tân Tứ Gia Phê ông Hộ Đồng như sau : Tị thị đại phú, tiểu thiện nhì vô quý (mũi cực giàu, ít thiện và hoàn toàn không quý).

Như vậy người ta thấy rằng : Có mũi đại thiện kiêm đại quý hay đại quý kiêm đại phú nhưng không thể có mũi đại thiện kiêm đại phú được.

Về mũi hạ cách lại được chia ra làm ba loại :

a- Ác

b- Tiện.

c- Bẩn,

Mỗi loại cũng chia ra ba cấp. Mũi ác là xấu nhất vì nó báo hiệu chết thảm.

Ác tướng không nhất định kiêm bần tướng. Bần tướng không nhất định kiêm tiện tướng. Trong xã hội thì bần tướng nhiều nhất, thứ đến tiện tướng và ác tướng rất ít.

Tuy tướng mũi là chủ đối với cả nam lẫn nữ, nhưng lối xem có khác nhau. Mũi này ở trên mặt đàn ông thì tốt mà ở trên mặt đàn bà lại xấu, nên thận trọng, Sự khác biệt rõ rệt thường là ở tướng mũi thuộc loại quí, còn mũi giàu mũi thiện nam nữ có thể xem một lối. Phải chú ý phối hợp với lưỡng quyền. Nếu mũi quí mà vô quyền phối lại thành ra tiện, mũi phú thành ra bần.

Sách Thần tướng toàn biên viết :

Mũi như ống tre (tài đồng) y thực phong long.

Lỗ mũi ngưỡng lộ yêu chiết bần cùng,

Mũi mỏ chim ưng moi xương lóc thịt (ăn người).

Mũi chia ba khúc cô độc phá gia.

Chuẩn đầu đẻ ứng chạy đông chạy tây.

Chuẩn đầu (đầu mũi) nở tròn phú quí sang giàu.

Mũi gồ xương lên suốt đời bất mãn,

Chuẩn đầu thùy nhục tham dâm tham tiền.

Chuẩn đầu nhọn mỏng vắt và lao đao.

Mũi vượt thiên đình danh vang bốn bề,

Sống mũi không xương chết non chết yêu.

Mũi quăm lộ cốt chết đường chết chọ.

XXIII

Quỷ cốc tướng phụ nhân ca

Hữu uy vô mì tinh thần chính.

Hành bất động tràn tiểu tang sỉ.

Vô kiên hữu bối lập như qui.

Thử thị phụ nhân trinh khiết thè.

(Tinh thần sáng suốt, trông uy nghi không lảng lơi,
Đi nhẹ nhàng, cười không lộ sỉ (nghĩa là không cười
toác).

Vai nhỏ, lưng đầy, đứng ngồi vững chắc.

Đó là thân thè người đàn bà tinh khiết).

Hữu mì vô uy cử chỉ khinh.

Thử nhân chung thị lạc phong tràn.

Giả như bắt thị sương mòn nữ.

Dã thị bình phong hậu lập nhân.

(Lặng lờ nồng nàn, cứ chỉ dễ dãi.
 Đấy chính là hạng gái phong trần,
 Nếu như không ở lầu xanh,
 Thi cũng là hầu thiếp).

Nhân tinh hoàng xích giả vô hương.
Khắc tử hình phu biệt dị hương.
Nhược bất dấu hà tự di tử.
Dã tu sản ách huyết trung vong.

(Tròng mắt vàng đỏ lẩn lộn thì trong nhà hết gạo ăn.
 Khắc chồng xa con bỏ nơi quê quán.
 Nếu như không nhảy sông hay tự ái.
 Cũng chết vì sản ách),

Phụ nhân tu yêu phụ nhân hình.
Hành bất ly hình xuất bản tình.
Tuyệt khước bản hình đợi nam tướng
Tuy giao khắc hại chủ linh đinh.
 (Đàn bà phải có dâng dấp đàn bà.
 Từ tinh tình đến hình thái cử chỉ.
 Đàn bà mang tướng đàn ông.
 Nếu không khắc sát cũng lênh đênh).

phu nhân nhân hạ nhục thường khô.
Bất giá tam phu định nhị phu.
Kiến nhân yêm diện hi hi tiểu,
Ái hoán tha nhân tác trượng phu.
 (Đàn bà da thịt dưới mắt khô sáu).

Thì chẳng giết ba chồng cũng giết hai.

Thấy người che mặt cười hì hì.

Thì bà ai cũng nghĩ bậy)

Phái trường vân hắc thiện đình quảng.

Nghênh chính đầu viên địa các phượng.

Thần nhược đan sa ngân sét mặt.

Cận thân tiết dụng vĩnh vô ưu.

(Tóc dài, tóc mai lui về phía sau óng mượt, đình đầu rỗng rã.

Trán ngay ngắn, đầu tròn, cằm vuông vẫn.

Môi đỏ hồng, răng đều trắng ánh.

Là đàn bà giỏi nội trợ, không bao giờ đè chồng phải lo).

Phượng nhẵn, long tinh lưỡng vị cường.

Thân vỗ lan xạ tự nhiên hương.

Nhược bất tích tài tam thập tài.

Dã tu bạn cá lục y lang.

(Mắt phượng, mắt rồng trong sáng tinh tường.

Thân tỏa ra hương thơm tự nhiên.

Nếu không giàu thiên ức vạn tài.

Cũng lấy chồng cực sang qui).

Nhược thị diện trường ngách hựu trường.

Hình phu khắc tử quyết nan đương.

Mi thô khâu khoát tinh thần cấp.

Đáo xứ vô môi tự giu lang.

(Nếu mặt dài trán cũng dài,

Hình phu khắc tử chắc không sai.

Miệng rộng mày thô tính nóng nảy.

Đàn bà tướng ấy tất theo trai).

Phu nhân phát loạn nhạn sắc vồ,

Đầu tà bối phản cắp can khô,

Hùng thanh cánh đời nam nhi diện,

Thứ bối hùng hào sát trưng phu.

(Đàn bà đầu tóc bù xù, mặt xấu xí,

Đầu lệch, lưng trảo da dẻ khô khan.

Tiếng ồm ồm mặt đàn ông.

Đó là tướng giết chồng, bỏ chồng).

Tạ tai bần tiện phu

Bào đột tí cao kinh

Sát phu tam quyền diện

Ly phu nghách bất bình

Nhược tri tam độ giá.

Nữ tác trưng phu thanh

Nhược nhiên hữu thứ tướng

Chung kiến bất an ninh

(Đàn bà loại bần tiện.

Bụng ưỡn tay vươn dài.

Đàn bà sát phu.

Mặt hiện tam quyền.

Xa chồng thì trán lệch.

Đàn bà ba lần lấy chồng.

TƯỚNG PHÁP ĐÀN BÀ CON GÁI

311

Tiếng nói của đàn ông.
Có những tính kè trên.
Suốt đời lao đao vất vả).

Độc tự ý mông lập.
Tạo đầu chỉnh đốn y.
Vợ môi thân tự giá.
Nguyệt hạ dữ nhân kỳ.

(Một mình đứng tựa cửa.
Hay vuốt tóc, hay chỉnh lại áo quần.
Đó là những người đàn bà lăng mạn).

(Ngưỡng diện mâu thiên cổ.
Nam vi tử túc cung.
Thác tư tịnh giáo chi.
Tất định nhập yên hoa.

(Mặt vênh con người không chính.
Cung tử túc kém.
Có những cử chỉ bẩn thỉu.
Đê vào xóm yên hoa).

Bối nhân như đối ngửi
Đê thủ lòng y khâm.
Trắc thức kỳ trung ý
Tư tình tự hải thâm.

(Quay đi nói với người.
Cúi đầu vân vê tà áo.
Dò tất biết ý tình.

Mặt e lòng đã thích),

Dù nhân giao tất ngữ.

Bối thị diện ngôn phi.

Nhược kiến phong yêu tướng.

Chung dạ bất kiến qui.

(Vừa nói vừa rung đùi,

Lòng khác mà lời khác.

Nếu thấy thất đầy lưng ong.

Nhất định gái ngủ lang).

Hai mươi hai kỵ tướng, đàn bà phạm phải nghèo hèn.

Đầu kỵ nhọn lèch. Tóc kỵ vàng đục. Tại kỵ phản phúc, Mày kỵ đuôi cụp. Mắt kỵ anh hoàng. Mũi kỵ nhọn lèch. Miệng kỵ nhọn, hoác. Răng kỵ trắng nhỏ, Quyền kỵ cao vượt. Cồ kỵ ngắn thô. Tóc kỵ mọc trên trán. lưng kỵ sâu hầm, ngực kỵ vươn ưỡn. Vú kỵ 'bệch,' nhỏ, Rốn kỵ thấp, lồi. Eo kỵ thiên tà. Đầu kỵ lầm gân. Thịt kỵ hư phù. Huyết kỵ đỏ xám. Tiếng kỵ oang oang. Mặt kỵ vênh vào. Sắc kỵ quang du,

Tướng ghen của phụ nữ

Đàn bà ai không ghen. Ghen là tinh thiền nhiên của chung mọi người, cần gì phải có tướng mới ghen, Nói tướng là những đặc điểm, tướng ghen đe nhận biết những người lòng ghen quá mạnh. Ghen chia làm nhiều loại :

Ghen ngang ngược ồn ì sẵn vây chửi bới hạ tiện gọi là ghen sư tử hổng. Ca dao có câu :

Gái đâu thúi gái lợ làng,

Chồng chẳng nắm cùng ném chó xuống ao.

Ghen đáy ghen nghiến quì quyết bắt đối tượng khồ sờ điêu linh, nhục nhã như Hoạn Thư hành hạ Kiều :

Làm cho nhìn chẳng được nhau,

Làm cho đầy doạ cắt đầu chả lên,

Ghen vặt như một truyện Tàu kè có ông lão sáu mươi mỗi khi về với vợ già thì bà nhò hết râu đen của cụ, sang cô thiếp trẻ thì cô nhò hết râu bạc của ông. Lâu rồi không mọc râu được nữa.

Ghen tàn ác như súng phi Long thụy Kiều bắt kè thù đâm vào mũi gọi là toan hình, đâm phân vào miệng gọi là «sú hình», bắt trán chuồng nằm trên băng tuyết gọi là «hàn hình», bắt uống rượu say đến chết gọi là «túy hình».

Ghen bắt cháp cả tử thần như Liễu thị vợ thượng thư Nhiệm Hoàn. Vua Đường thái Tôn thưởng cho Nhiệm Hoàn hai cô hầu tuyệt đẹp. Liễu thị lừa bắt trói dài nước sôi lên đầu làm cho hói. Đường thái Tôn nghe tin, làm một bình rượu gửi cho Liễu thị và phán rằng ? từ rầy không được ghen, nếu ghen phải uống chén rượu độc đó. Liễu thị nhận rượu bái tạ nói : Thiếp với Hoàn là vợ chồng se tơ kết tóc, sướng khổ có nhau, nếu Hoàn phụ bạc chẳng thà thiếp xin được chết luôn, nói xong tu hết cả bình rượu. Uống rồi ngủ mê mệt, thì ra rượu không độc, đó chỉ là vua muốn thử lòng ghen của Liễu thị đến mức nào thôi. Vua Thái Tôn cưới bà Nhiệm Hoàn : Người không sợ chết khó lòng đem cái chết mà dọa ghen đến nín vở của nhà người thì uy ta cũng chịu thua.

Tướng thế nào thì ghen ?
Mắt đỏ (lòng trắng đục đỏ),

Nửa mi cốt đội lên (sương dưới lông mày gọi là mi cốt).

Mắt to mắt nhỏ.

Răng nhọn, răng lộ.

Tai nhọn phía trên.

Khầu cao thần lộ (miệng cao hở lợi).

Mắt có hung quang.

Mày thô mặt đen.

Mắt nhỏ miệng dầu.

Như vậy chỉ có những người xấu xa mới ghen sao ?

Không phải, trên đây chỉ là các bộ vị riêng biệt.

Người mắt nhỏ, miệng dầu trên khuôn mặt nào đó vẫn đẹp chứ. Như Michèle Mercier chẳng là khầu cao thần lộ đầy ư, nhưng ai đẹp bằng nàng.

Ghen đồng ý là tính thiên nhiên, tuy nhiên xin đừng sự tử hống, sú hình, toan hình v.v...

Các ông đồ Tâu ngày xưa rất sợ cái ghen của các bà vợ nên hợp nhau lại làm ra một quyển luật đặt tên là Khuê phòng đố luật. Bộ luật ấy gồm những điều ghi dưới đây :

Bà nào lúc soi gương chải đầu thấy chồng chọc ghẹo hầu thiếp, nồi giận đúng đùng, phải nọc ra đánh 17 trượng rồi lưu đờ nửa năm.

Bà nào thấy chồng có khăn tay do kỹ nữ thêu tặng hoặc quạt do kỹ nữ đẽ thơ, ghen bốc lên xé quạt xé khăn sẽ khép vào tội phá hủy di vật, đánh cho 40 trượng.

Bà nào không muốn cho chồng chăn gối với thiếp hầu nên cả ngày ráo rác gầm ghè đến đêm lại sai khẩu sáy bị khép vào tội chừa việc cho người, đánh cho 20 trượng nếu hăm đến quá canh ba thêm hai trượng nữa.

Bà nào vì đau phải nằm một xó, lại sai người tẩm phúc dò la hành vi của chồng ; là tội nghi bậy, đánh cho 100 trượng, khênh ra xa 3.000 dặm.

Bà nào bằng lòng cho chồng có thiếp hầu mà lại hạn định thời giờ chỉ cho ở không quá một trống canh, nếu về chậm là ra riết mắng chửi là tội bất kính, đánh 40 trượng.

Bà nào về thăm bố mẹ đẻ hay đi lễ bái lại cố tình mang tì thiếp đi theo là tội phá hoại gia sự, đánh cho 30 trượng, lưu đày ba tháng.

Bà nào tuổi đã già mà còn bôi son trát phấn để được sủng ái là tội giả mạo, phạt 50 trượng,

Bà nào miễn cưỡng cho chồng mua tì thiếp mà quai miệng tự cho mình là hiền đức là tội đối trả, phạt 50 trượng.

Bà nào nửa đêm chồng dậy đi tiêu mà nghĩ chồng đi mò thiếp nên om sὸm la hoảng là tội huyền náo xóm làng phạt 60 trượng,

Bà nào thấy chồng đang âu yếm với thiếp hầu, lại gọi ra nhở việc này việc nọ là tội phá rối, phạt 100 trượng sung quân đi biên ải.

Bà nào biết chồng gã nô ti, nô ti đã cự tuyệt mà vẫn còn gào thét nghi ngờ rồi ầu đả, là tội gia họa phạt 90 trượng.

Bà nào thấy nữ tỳ tóc tai mỹ lệ, sợ chồng tóm tem, đem đòi lấy người xấu là tội đòi trác không hợp pháp phạt 40 trượng, lưu đày một năm.

Bà nào thấy chồng sắp đi thăm hầu thiếp mà cứ dằng dai câu chuyện là tội làm chậm trễ gia sự phạt 100 trượng.

Trương là thứ roi lớn làm bằng mây thật đặc và thật chắc.

Khuê phòng đỗ luật này làm từ đời Nam Bắc Triều.

Nhưng bộ luật ấy đến nay vẫn hoàn toàn chỉ là một giấc mộng hão huyền không bao giờ thực hiện.

Phân định những tướng tốt của phụ nữ

Phú quý của đàn bà con gái, quá bán định bởi chồng con, tuy nhiên cũng do tướng mạo của chính mình nữa, cho nên sách tướng có câu : Người mang tướng phú quý không lấy chồng bần tiện, người mang tướng bần tiện không thể làm dâu nhà phú quý (sinh phú quý tướng già, bắt giá bần tiện chi phu, sinh bần tiện tướng già bắt nhập phú quý chi thất), Tướng đàn bà rất quan hệ tới người đàn ông, trong nhà có hiền thê vô ưu nội cỗ, lấy được vợ vượng phu, mọi việc sẽ hanh thông thuận lợi.

Tướng quý trọng của nữ tử gồm có : đầu ngay ngắn vuông vắn, trán tròn trịa, tóc tơ đen óng, mày nhô thanh tú, mắt trong sáng hiền từ, quyền cốt bằng bến, tai dày

có luân quách, nhân trung phản minh, răng trắng môi hồng, ngón tay nhỏ dài, lúc nói, lúc nhìn, lúc ngồi cử chỉ đều ân trọng. Đàn bà con gái cần nhất là ân trọng xấu đẹp không quan trọng bởi vây đèn đùi mà chồng vẫn sang. Cũng là điều kỳ lạ theo kinh nghiệm cả ngàn năm các quý nữ hảo tướng đa số không mỹ lệ. Sách viết sù sù phu nhân tướng không phải là nói sai.

Tướng phúc hậu của phụ nữ gồm có : mục thần tú nhẫn ba trưởng, tai dày mọng, nhân trung dài, địa, các (khoảng hàm và cằm) đầy, bàn tay hồng nhuận, eo tròn lưng đầy, thân thề phốp pháp. Đàn bà giàu ít người ốm yếu gầy gò, đang mập mạp mà gầy gộc dì là phá gia. Tướng tinh khiết của nữ tử gồm có : mắt không tà thị, mắt trong sáng mềm mỏng nhưng có uy, dịu dàng mà không lả loi, mũi thẳng, pháp lệch, sâu dài, cười miệng không toác hoác, dì chậm bước nhẹ, thân minh ngay ngay ngắn, tình tinh hiền hòa, tiếng nói êm ái, Tướng đoan trang, hiền thực gồm có : ít nói, ít cười, đứng ngồi vẫn nhã, mi thanh mục tú, môi đỏ, lưỡi hồng nhuận như hoa sen, tình tinh hòa thuận.

Tướng thông minh : tóc thật đen sợi tóc nhỏ, khuôn mặt dài, mày thanh đen trắng rõ rệt, môi mỏng hồng nhuận, răng như hạt lựu, tay búp măng, cử chỉ hoạt bát.

Tướng giúp chồng : lòng bàn tay hồng mềm như lụa, mắt dài, lúc cười thì nhắm mắt (không phải là cười tí

mắt) mũi trái mặt treo, gan bàn chân hay cò có nốt ruồi hoặc đố hoặc thật đen.

Tướng cẩn kiêm : mắt không lưu lộ (người nhìn không thấy hết những gì chứa chất ở mắt) ngũ muộn không mồi, dậy sớm tinh tròn, nói năng có qui củ, không cạnh tranh so sánh, vui buồn không lộ ru mặt.

Chín vẻ đẹp của tướng phụ nữ :

một đẹp : đầu viền nghách bình (đầu tròn trán phẳng).

hai đẹp : xương nhỏ da mịn,

ba đẹp : môi hồng răng trắng.

bốn đẹp : mày mắt trong.

năm đẹp : tay dày ngón thon, chỉ tay như tờ,

sáu đẹp : nói nhỏ tiếng ấm nhẹ nhẹ như suối chảy.

bảy đẹp : cười mà vẫn đoan trang.

tám đẹp : đi đứng khoan thai, ngồi nằm phong nhã.

chín đẹp : thần khí thanh hòa, da dẻ thơm tho.

Được một tướng là giàu.

Phân định những tướng xấu của đàn bà

Chín ác tướng gồm có : một ác mặt xấu quyền cao sát chồng, hai ác hầu lộ chiêu họa, ba ác tóc bù mặt bần hạ tiện, bốn ác sà hành trước bộ bần tiện, năm ác mày nổi liền áp mắt cùng khốn, sáu ác trên mũi có vết như lưỡi câu hại chồng, bảy ác mắt lộ bốn phía lòng trắng hung hán độc hại, tám ác tiếng đàn ông luôn luôn tái giá, chín ác tóc soáy chôn ốc bần tiện khắc phu.

Tướng bần khò : trán hẹp, óp, tai nhỏ đen, mày thưa chữ nhất, mũi nhọn gãy vẹo, miệng dùm hoặc rộng hoặc mũi cồ, thịt khô xương cứng, môi dày thâm, tiếng nhỏ nghe khó chịu, vẻ mặt như muốn khóc, ngồi hay rung đùi, má hóp thái dương lép, hay than thở kẽ khò.

Tướng hiếm con : tóc cứng vàng ngắn, trán quá cao mày trắng mắt sâu, có quyền không có má, mặt nhỏ tai teo, mũi hăm sống, mũi thấp, đầu vú trắng bệch, móng đít lép xẹp, da mỏng dính, thịt đầy nung núc, béo mỡ sù trước ba mươi tuổi.

Tướng cô độc : trán nồi cục như quả trứng gà, mắt ba cạnh, mắt đen tiếng khàn khàn, đầu tròn như quả cầu mắt nhỏ như mắt ruồi, sơn cẩn gãy, lè đường khô hăm.

Tướng ngu bướng : tóc khô nặng, mày loạn và giao nhau, mắt tròn trắng đen hỗn tạp, mắt gà nhón nhác, mắt say như ngủ, đầu ngón tay tầy khô.

Tướng nô ti : cốt thô bi sáp, trán hẹp tóc thấp, mũi hếch, chân tay to lớn, mày thấp mắt tròn.

Tướng lười : mặt mày như câu ghét, thích ngủ hay nói hay cười, thích miếng ăn, dôi mày áp sát mắt.

XXVIII

Nữ nhân hung tướng ca

Dục dữ kiều nga tướng ngọc dung.

Thụ văn trạc thương tại thiên trung.

Định tri thử tướng đa phuong hại.

Tái giá như lang phuong thủy chung,

(Mặt ngọc làm cho người thiết tha.

Giữa trán này ra một vết dọc thẳng*

Đó là tướng phải thay chồng bỏ chồng).

Ngách thương vi sinh nhị thụ văn.

Bản lai hung ác bất kham luân.

Mặc ngôn nhất giá năng chung thủy.

Cặp dương tái giá hựu ly phân.

(Trên trán có hai vết dọc thẳng.

Thực là tướng không tốt.

Không thể nói chuyện lấy chồng một lần.
Mà lấy thêm chồng nữa thì cũng xa lila).

Nhân hả hoành văn chủ khắc phu.

Nhân trung hoành lý tất vi nô.

Sơn cẩn hắc tử nhân cô độc.

Giá dĩ nhi phu hữu nhực vồ.

(Dưới mắt có vết ngang là khắc phu.

Nhân trung có vết ngang là tỳ nô.

Sơn cẩn có nốt ruồi thì cô độc.

Có chồng rồi cũng như không chồng).

Nữ nhân quyền phát bất thường nghi.

Hành lộ ngang đầu nhất tự mĩ.

Tí thương xích văn xâm tử khé.

Hình phu vị liễu hirsutus hình nhí.

(Đàn bà tóc kết (soăn kết tự nhiên) không tốt:

Dáng đì vênh vào, mày chữ nhất.

Trên mũi có những tia máu đỏ.

Vừa sát chồng vừa sát con).

Đào hoa mặn diện phi lương phu

Hắc tử sinh tai tối bắt nhân.

Bãi đầu giao thủ giải hạ tiện

Bất vi tì thiếp đã phong trần.

(Mặn diện đào hoa loại lảng lơ.

Nốt ruồi mọc ở hàm gần tai tối bắt nhân.

Lắc đầu xua tay đều hạ tiện.

Không làm ti thiếp cũng phong trần)

Yến thề, phong yêu thị niên nhân.

Nhân như hru thủy bất liêm trình

Dịch nha trác sĩ dẽ y lanh

Hải thế minh son bối nhất tâm

(Mình chim yến, eo con ong là bần hèn,

Mắt ướt là lăng mạn,

Hay nhẩm, hay vân vê tà áo,

Thè non hẹn biển cũng như không).

Đẽ đầu hàm tiểu thị sương đậm

Thú lược mi đầu hựu khán thân.

Nhàm hướng môn biển đan cước lập

Hoa gian nguyệt hạ thuyết chân tình

(Cái đầu khúc khích cười dẽ đậm loạn,

Tay vuốt mày mắt ngắm nhìn thân hình,

Tựa cửa đứng một chân lơ đãng nhìn,

Là thích chuyện hẹn hò trai gái).

Thiên đình trú hiệp phát xâm mi.

Đầu phát thở hoàng khàn dốc thùy.

Nhẫn hạ nhục dối vô nhục khởi.

Bần cùng, nhất thế hựu vô nhi.

(Trán lép, tóc mọc xâm phạm đến chân mày,

Tóc thô cứng, gốc miệng cúp xuống.

Dưới mắt không có ngoả tăm

Suốt đời nghèo, hiếm muộn con cái bỏ rơi).

*Xích mạch xuyên tinh săn nặn ưu.
Hung cao thân đột sô mi dầu,
Khẩu như suy hỏa nha như thán
Nhất thế vi nhân nhất thế sầu.*

(Mắt có mạch đỏ xuyên đồng tử.
Ngực tròn, đít nhô, mày nhẹo.
Miệng tựa thời bếp, răng sam sám.
Một đời người một đời buồn).

*Thủ chỉ như chùy tiết lựu sơ.
Nhũ đầu bắt hắc thụ bôn ba.
Lưỡng nhĩ cận bình vô hạ truy.
Bắt vi sương kỹ diệc dì bà.*

(Ngón tay như đầu chùy, đốt tay lệch leo.
Nhũ đầu không đèn tắt bôn ba.
Hai tai tẻ nhạt không có thùy châu.
Không làm điểm cũng làm chủ chúa),

*Nhũ đầu bạch già tử vô thành
Sí bắt chiêm thán mạc kết thân.
Thập bộ cửu hồi tiểu yêm diện.
Hoa nha liễu hạng độ thanh xuân.*

(Nhũ đầu trắng bạch khó về tử túc.
Người răng nhô thì không nên kết thân.
Đi mười bức ngoài lại chín lần, cười che mặt.
Tuổi thanh xuân tất phong trần).

XXIX

Nữ Ngọc quản quyết

Hữu nữ sinh lai diện tề viên.

Ngũ quan lục phủ tể tu khan.

Nhân trường phát hắc liên hoa kiêm.

Định giá triều trung phú qui hiền.

(Còn gáy sinh ra mặt nhô nhăn tròn xinh.

Nhin ngũ quan lục phủ.

Mắt dài, tóc đen đôi má hồng hào.

Lấy chồng làm lớn trong triều đình),

Phụ nữ thân hình đoan túng trực

Hành chu tọa chính bất tăng thiên

Đầu viền sỉ bạch thân phuong chính

Phú quý phong doanh cánh hữu tiền

(Đàn bà thân hình cao ráo ngay ngắn,

Bước đi đều đặn, ngồi không siêu vẹo.
Đầu tròn, răng trắng tinh thần sáng suốt
Là người phú quý thừa tiền).

Phụ nữ thân hình phú quý toàn.
Hành tàng ôn ngũ khí thanh viên.
Cánh kiêm nhất cổ vô ý trắc.
Tất chủ an tường lão diệc hiền,

(Tướng toàn phú quý của phụ nữ là
Đi nhẹ nhàng, nói dịu dàng, hơi thở đều đặn.
Không ngoái cổ nhìn, không dựa dẫm.
Sẽ suốt đời hạnh phúc, về già thành thoi).

Nữ tử thân hình diện đại phuơng
Nhôn trường mi túng túc y lương
Tam tài ngũ nhạc cầu phong hậu
Lợi ích nồi tôn hoạt kế sương

(Đàn bà thân hình mặt mũi vuông vẫn to lớn.
Mắt dài, mày sêch thừa của ăn của đè,
Mặt chia đều đặn tam đình bộ vị đầy đặn,
Làm ăn phát đạt, con cái được nhò).

Hữu nữ sinh lai phát mãn vồ.
Đầu tà thân trắc diện khinh kho.
Cánh kiêm tà thị đa hi sác.
Nhất dạ tam phu dữ tú phu.

(Con gái tóc sơ thưa, tóc mai xấu xí.
Đầu và thân nghèo, mày mỏng khô,

Hay trông trộm thích cười đùa,
Một đêm ba chồng hay bốn chồng).

Đầu nguồng khuy tà diện hữu mao.
Ngách phương mi đại sát phu dao.
Hùng thanh cánh nhược nam nhi mạo.
Chí lão cõ đơn độc tự lao.

(Mặt vác, nhìn gian, diện như phon phót mọc lồng.
Trán vuông, mày lớn là dao giết chồng.
Tiếng giỗng đực, mạo đàn ông.
Già sống cõ độc).

Đầu ngách câu trường diện hữu trường
Sát phu phương tử thực nan lường,
Hữu nhân tà thị tinh thần cấp.
Đao xír tùy nhân mịch giả lang,

(Đầu dài, trán dài mặt cũng dài.
Giết chồng, hại con khó lượng trước được.
Gặp người thì nhìn trộm, tính tình táo cắp.
Bà đi đến đâu cũng lấy chồng).

Mục lộ mi hoàng kỷ gia nhân
Dưỡng nam bắt đắc lão lai bần
Phương gia hại mẫu sài tài diệt
Giá đắc nhân gia ngõa hữu trán
(Mắt lộ, mày vàng lấy chồng rồi bỏ.
Khó nuôi con trai về già nghèo khó.
Hại cha hại mẹ tiền nong hết.)

TƯ ỞNG PHÁP ĐÀN BÀ CON GÁI

131

Lấy chồng thi chum gáo toàn những bụi).

Nhân đại mục quyền diện đón tiếp.

Phùng nhân thuyết ngũ khẩu liêu liêu.

Trắc đẫu tà thi tu tham sác.

Bối liễu hiền phu iêu ngoại, giao.

(Mắt lớn, mắt húp mặt lại hầm.

Gặp ai nói chuyện dẻo như keo.

Đầu lèch liếc ngang là ham sắc dục.

Bỏ chồng tốt theo trai giang hồ).

Mục Té đầu viên nhän khẩu tiém,

Tham dâm đà ái ám du lân,

Cánh kiêm hành bộ như cầm tước,

Tu tín yêu trường cước hưu huyền

Mắt nhỏ, đầu tròn, miệng dẫu nhọn.

Tham dâm thích ám muội với hàng xóm

Lại thêm bước như chim sẻ nhảy.

Đầu diện hoành phi phát mẫn khố,

Nhän quang khuynh trđc bđoi nhi phu

Hành hành tọa tọa vồ già đinh.

Đáo xứ phùng nhân tiện thị phi.

(Đầu và mặt phi nộn, tóc khô.

Nhãn quang đồng đưa thi phản chồng

Đi đi ngồi ngồi không nhất định.

Đàn bà như vầy tất loạn đâm).

*Phụ nữ đậm da diện dối thanh
Nhẫn cẩn tà khởi thất vô trinh.
Ngách phuong tận thị di tình tật.
Giá phu khắc tử thị đa tân.*

(Phụ nữ da đậm mặt sắc xanh.
Nhẫn vẫn tà khí ở trong nhà cũng mất trinh.
Trán vuông tất có tật trộm tình,
Lấy chồng hiếm muộn chịu nhiều cay đắng).

*Phụ nhân đầu ngưởng da đậm dục,
Tự giá tâm tình thường bất túc
Vô mẫn sinh mao mẫn diện qua.
Thông đồng đáo xứ tùy nhân túc.*

(Đàn bà mặt ngưởng thiên da đậm dục.
Lấy mấy chồng cũng không vừa lòng.
Tóc mai trắng (ít tóc) mặt lại sinh mao.
Hay lén lút làm tình đê tiện).

*Nhất kiến phụ tư da tiêu ngữ.
Đê đầu trắc thị ám du đậm.
Hành như tước bộ tịnh quan tị.
Tâm lý gian cơ dụng ý thâm.*

(Vừa trông thấy đã nỗi nỗi cười cười.
Cúi đầu liếc trộm đิ ngầm.
Bước đi nhún nhảy dươn dươn.
Trong tâm có nhiều mưu giàn).

Phép phối hợp của thuật coi tướng

Thể gian cực hiếm người mười phần vẹn cả mười. Đa số được một hay hai diềm tốt tướng. Cứ mỗi diềm tốt tùy theo sự quan trọng của bộ vị mà hưởng từ 3 đến 10 năm (trong trường hợp bị phá tướng quá nặng thì không kè). Tuy nhiên xem một diềm cũng chẳng phải là dễ dàng gì. Tí dụ thần hồng sỉ bạch là quý tướng nhưng rắng trắng mà mồi thâm thì lại là dâm tướng. Tí dụ mặt thô chỉ được đôi mắt đẹp đôi mắt ấy cứu gõ rất nhiều. Bởi vậy cần phải biết phép phối hợp, phép phối hợp của tướng thuật căn cứ trên lý luận của mỹ học, không hề căn cứ trên huyền bí học.

Đại lược phép phối hợp như sau :

a- Nhân phàm pháp.— Dương khí hòa mǎn trên mặt, lúc nói chuyện mặt mày không biến sắc, thần khí thung dung không lạc giọng nói, mắt sáng cùi chỉ ôn thuần, không đóng kích, không che đậy. Nếu trong ngũ quan có một hai quan tốt, vận đến tất phát đạt. Nếu một hai quan xấu hung sự cũng giảm bớt. Sách gọi là trung hòa thượng phàm.

Dương khí hòa mǎn diện, lúc nói chuyện vè mặt biến sắc, nếu ngũ quan có vài diềm hăm hoặc kỵ thì không nên nói nhiều, thanh âm biến điệu túc là mỹ ác lẩn lộn thì phải quyền biến uyền chuyện.

Đầy mặt âm khí, mà cử động thung dung, thanh âm bất biến túc là bên trong có chứa phàm chất đơn thuần. Ở trường hợp hiện lên khí sắc bạo phát thì nên cẩn trọng xét việc cho tướng có thể tránh được hung tai.

Đầy mặt âm khí, cử chỉ lúug túng, ăn nói ngập ngừng là người đang ở vào hoàn cảnh xấu.

Mǎn diện dương hòa, lúc đàm luận kiêu căng tự thi nhưng mặt có đức sắc nếu thuận tính thì làm được việc, hễ cẩu giận thì mọi sự hỏng.

b— Bần phú pháp. Nếu tướng giàu hiện lên mặt, cần phải có cái bụng phổi hợp, có đôi mông làm căn cứ. Tướng giàu ở lưỡng quyền cần có mũi là kho đụn và môi làm sự chi thu. Hiện ở mũi thì hai cánh mũi cần dày dặn bằng bến, lỗ mũi vừa vặn. Hiện ở mắt tất phải xem phổi hợp của ăn đường. Hiện ở tai (tì dụ tai trắng

hơn mặt cực giàu) hãy xét lỗ tai và dái tai (thùy chậu). Hiện ở thân thì nhìn eo tròn đầy. Hiện ở tay, tay cẩn đầy, da nhu nhuận. Bằng cách trên đây nếu có tiếng nói đúng cách nữa tất là người giàu có lớn, nếu tiếng nói bất ứng thì cũng sung túc.

Tướng nghèo hiện lên mặt, bụng óp mông lép nghèo suốt đời.— Hiện lên lưỡng quyền, mũi hếch môi num nhiều lúc thiếu ăn. Hiện lên mũi, lan dài hình quý (hai cánh mũi) mỏng, tóp nợ như chúa chồm. Hiện lên mắt, ăn đường hầm đi ra ngoài nghèo theo sau. Hiện lên thân, eo thắt cả đời không có nhà ở. Hiện lên tai, lỗ tai nhỏ quá, thùy chậu không húr, do ngu mà nghèo, Hiện lên tay, nghèo cay đắng. Bằng cách trên đây, nếu có tiếng nói ường lượng thì còn đủ ăn đủ mặc, tiếng nói bất tương ứng tối ngày suôi ngược.

c— Cực phú cực bần pháp. Lông mày trông vui như ăn ngũ sắc, mắt sáng rực rõ thanh âm ường lượng giàu mấy đời. Sống mũi cao đẹp, lưỡng quyền phong mãn tiếng nói như chuông đồng đất thẳng cánh cò bay, Bàn tay đầy ụ mềm mại, tiếng nói vang vang giỏi làm giàu, dễ làm giàu.

Nhất lộ nhị lộ (như mắt lộ, mũi hếch hoặc tai lộn) tinh thần ám đục có áo không có quần. Đầu nhọn, đít óp, thanh âm trệ nghèo đến ăn xin. Bụng chân như que củi, mặt khô sáu, tiếng nói lí nhí, hay ồ ạt nghèo tú cõi vô thân.
d- Vận khí thịnh suy pháp. Thịt dùn dùn làm cho eo

nở tròn đầy là chuyền vận tốt tại nhẫn tiền. Thịt ủn ủn kéo dì mắt là là thoái tài. Điện thiếu hoa sắc thanh không hòa diệu cả đời thất bại. Mặt hiện quang thái thanh âm ưởng lượng vận sắp hay. Trong thịnh vận hay nói phũ, nói bậy là có ăn trú phiền. Trong bại vận ý chí nhẫn nại kiên trì là có thè trở lại tốt. Suốt đời tự tin không lo bại hoại, Gặp người hay lúng túng tuy thành rồi cũng bại. Người thọ tuồi tại tinh thần, thần hồn ám không những trệ vận còn đoán thọ. Cầu toàn ở tiếng nói thanh âm hồng, vận khó thành. Trí tuệ ở hai tai, tai như bị bí vừa ngu vừa vô vận. Tiền tài ở mũi, mũi khô làm sao có tiền. Vành mũi sắc ám nên giữ gìn lời ăn tiếng nói. Ăn đường sắc đỏ có tai nạn quan trọng. Sầu dung mãn diện vô vận. Mãm diện quang thái, vận đang lên. Sách có câu :

Lẽ khả sức, y khả giả thần khi nan giả.

Bản khả trang, phi khả sức cốt cách nan giả, nghĩa là : có thè và lẽ nghĩa, có thè giả quần áo nhưng thần khi không giả được.

Nghèo có thè che đậy, giàu có thè bít lèo nhưng cốt cách thì không thè giả được.

Cho nên nhìn chân tay khả dĩ định bần phú, nghe lời nói khả dĩ biết ngọt nguồn, trông đôi mắt khả dĩ trông thấy lòng ruột, nghe tiếng khả dĩ hiểu tinh thần. Mắt sáng quắc nhưng ăn đường vết phá làm gì có vận

tốt. Thanh âm mẫn mẫn mà ngữ vận nhở tắt sứ sự soay sở. Thanh âm trưởng lượng nói năng chậm rãi vận trường cửu. Vô ý thường thở dài tâm sự ưu tư, ngồi lặng như ngủ là nghiệp sắp thoái bại, thịnh suy bất thường, Thanh cắp, nói nhanh vận không trường cửu.

XXXI

Tướng Hoàng Hậu và Nhất phẩm Phu Nhân

Bậc thầy về khoa tướng đời Minh là Viên Liễu Trang trong thiên Vĩnh Lạc bách văn có viết rằng :

Vua hỏi tôi, như trăm đây ở ngôi vương, tướng thế nào mà lại làm chủ vạn dân ?

Tôi đáp : Bệ hạ nghi thái long sinh phượng trưởng, thân hình cao bệ vệ uy nghi, mặt lớn eo tròn bước đi dài. Lúc nhỏ bệ hạ sở dĩ còn lận đận vì tại đầu chưa mọc. Tuổi ba mươi râu mọc dài mới ửng vào tướng rồng mà làm chủ thiên hạ.

Câu đáp dẫn dí của Viên Liễu Trang dậy cho biết tướng chủ vạn dân hoặc cực phẩm sang qui chủ yếu là nghi thái không chỉ căn cứ vào hình thái mà thôi.

Tướng đàn bà cực phàm hay hoàng hậu cũng vậy
nghi thái rất quan trọng. Sách Đạt Ma phụ nhân tướng
viết : Phàm tướng đàn bà cốt pháp tiêu tuấn, thần khí uy
nghiêm trì trọng ít mị, ngũ nhạc khoan tưống hoàng hậu.
Ngũ nhạc đoan hậu, cốt khí lôi lạc, thần sắc ôn hòa đôi
mắt nhìn khác phàm nhân là tướng cực phàm phụ nhân.

Căn cứ tướng pháp Đạt Ma với mấy điểm chính cốt
pháp tiêu tuấn, cốt khí lôi lạc thêm vào điểm chính nghi
thái của Liễu Trang làm cho thấy rõ hơn là đàn bà cực phàm
sang quý ngoài nghi thái ra còn phải có cốt khí thiếu cốt khí
thì dù mắt phượng mày ngài cũng không là nhất phàm.

Cốt khí tìm ở đâu ?

Toàn bộ cốt khí của tướng cực sang quý hiện lên ở
trán và mũi. Người nào long dốc hồ dốc ăn cốt hiện chạy
lên đến chân tóc (long dốc hồ dốc ở giữa trán lấy mắt
làm chuẩn, ở trên ăn đường), người nào ăn đường hoặc
thiên trung (cùng một hàng với ăn đường nhưng sát vào
chân tóc) mà cốt khí ăn hiện lên một miếng vuông với
khí sắc nhuận sáng gọi là ngọc hoàn cốt ; người nào xương
mũi chạy vút lên ăn đường khí sắc rực rỡ gọi là phúc
tê quán định hết thảy đều là loại đàn bà cực sang quý.

Điều cần chú ý là cốt khí đẹp vẫn phải được bộ vị
khác phối hợp, nếu có bộ vị hình khắc thì ngôi bắc phu
nhân khó lòng trường cửu.

Long nhạn phượng cảnh nữ nhân tất phổi quân vương.
Đàn bà diện mạo như rồng nồi bật quang thái tú di và có
như con thái phượng chính là tướng hoàng hậu vậy.

XXXII

Tâm tướng cũng là cơ sở của cát hung họa phúc

Luận tướng cách có hình thái trong hình thể, lại có hình thái ngoài hình thể nghĩa là khí sắc của diện bộ. Hình sắc vi diệu ở chỗ nó tùy thiện ác mà chuyền di, họa phúc do nhân phàm tốt xấu mà biến đổi. Một cá nhân phàm đức thuần lương, thường ngày cứu tế cấp nạn, lâu dần lâu dần người đó nhờ tâm lý tốt sẽ làm cho dung mạo khoan dung rồi trên diện bộ thiện văn hiện ra. Ngược lại cá nhân tâm địa âm hiềm, lúc nào cũng nghĩ đến việc thương luân bại lý tất dung mạo cải biến so trạng thái bất an âm độc của tâm tạo ra, đến lúc mạng vận nghịch chuyền là bị báo ứng.

Sách Ma Y viết :

Hữu tâm vô tướng

Tướng trực tâm sinh

*Hữu tướng vô tâm
Tướng tùy tâm diệt.*

(Có tâm không tướng, tướng theo tâm sinh.
Có tướng không tâm, tướng theo tâm diệt).

Thần tướng toàn biên chép rằng : Vị đăng tể tướng tự thụ phù trì đói chi công là kè tích Bùi Tân Công hình tướng nhỏ nhoi. Thầy tướng phê cho Bùi Công một câu : Tướng ông sau này nếu không tiến đến địa vị cao quý thì phải chết đói. Bùi Công một hôm đi viếng chùa Hương Sơn gặp người đàn bà chồng bị tội, đến tề bái khóc lóc, Bùi Công hỏi nguyên do rồi tháo chiếc vòng ngọc của mẹ ra cho để người kia bán đi chạy tội cho chồng. Việc làm của ông đã cứu cho toàn gia bầy tám mạng khỏi kẻ chết người sống đầy ải. Nhờ âm đức to lớn ấy sau này ông không chết đói.

Thần tướng toàn biên còn chép : Tuyên trung trạng nguyên do tại nái nghỉ kiều chi lực là kè tịch Tống Giao vào thi gặp thầy tướng chẽ, Lúc về nhà trọ gặp cơn mưa, lớn, có tò kiến to bị trôi theo dòng nước cả ngàn kiến đang sấp chìm đuối, Tống Giao liền gội mưa chặt che bắc cầu cho kiến. Hôm sau tới trường thi, thầy tướng bừa trước ngạc nhiên vì âm đức lộ rõ trên mặt Tống Giao và đoán năm ấy ông trúng Trạng Nguyên.

Biết tướng pháp điều căn bản là phải xem chung được cả tâm tướng lẫn hình tướng thì mới thật là cao tay.